

12458/2022/KHK

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-18688/MJ/2020-61

VYŘIZUJE: JUDr. Miroslav Prouza
ODBOR | ODDĚLENÍ: odbor dopravy a silničního hospodářství
LINKA | MOBIL: 722 979 177
E-MAIL: mprouza@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 09.02.2022

Počet listů: 49
Počet příloh: 2 / 9 listů
Počet svazků:
Sp. znak, sk. režim: 73, A/10

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje (*dále jen KÚ KHK*) jako vyvlastňovací úřad příslušný dle ust. § 2e odst. 1) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném ke dni podání žádosti o vyvlastnění (*dále jen liniový zákon*),

vydává

dle ust. § 148 odst. 1) písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (*dále jen správní řád*), **ve znění pozdějších předpisů a dále dle ust. § 4a odst. 1) liniového zákona,**

mezitímní rozhodnutí

ve věci společné žádosti ze dne 02. června 2020 od **1) Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 (*dále jen ŘSD nebo vyvlastnitel 1*) a **2) GasNet, s.r.o.**, IČO 27295567, se sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem, (*dále jen GasNet nebo vyvlastnitel 2*) **o odnětí vlastnického práva (SJM)** pana XXX a paní XXX, k pozemkům p. č. 480/23, p.č. 480/24, p.č. 480/21, p.č. 480/22, pro vyvlastnitel 1) a **o omezení vlastnického práva (SJM)** pana XXX a paní XXX, formou zřízení věcného břemene (služebnosti), dle které bude vlastník pozemku povinen strpět realizaci a umístění přeložky VTI plynovodu na pozemcích p. č. 183, p. č. 200/2, p. č. 201, v plošném rozsahu dle geometrického plánu č. 119-26/2018 pro vyvlastnitel 2) (všechny dotčené pozemky se nacházejí v katastrálním území a obci Hořenice, bližší specifikace v další části výroku), **z důvodů realizace stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“; jež byla doplněna dne 08.01.2021 žádostí o vydání mezitímního rozhodnutí a:**

Pivovarské náměstí 1245 | 500 03 | Hradec Králové
tel.: 495 817 111 | fax: 495 817 336
e-mail: posta@kr-kralovehradecky.cz
www.kr-kralovehradecky.cz

Vstřícný, rychlý a profesionální úřad
– spokojený občan.

I. o d n í m á

vlastnická práva (SJM) panu XXX a paní XXX, k pozemku **p. č. 480/23** (odděleného geometrickým plánem č. 154-117/2021 z pozemku p. č. 184 a potvrzeného dne 10.01.2022 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 39/2022-605), **p. č. 480/24** (odděleného geometrickým plánem č. 154-117/2021 z pozemku p. č. 183 a potvrzeného dne 10.01.2022 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 39/2022-605), **p. č. 480/21** (odděleného geometrickým plánem č. 154-117/2021 z pozemku p. č. 201 a potvrzeného dne 10.01.2022 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 39/2022-605), **p. č. 480/22** (odděleného geometrickým plánem č. 154-117/2021 z pozemku p. č. 200/2 a potvrzeného dne 10.01.2022 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 39/2022-605). Všechny pozemky byly odděleny v souladu s geometrickým plánem vyhotoveným dne 10.01.2022 společností Valbek, spol.s r.o. Vaňurova 505/17, 460 07 Liberec 3 a doposud nebyly zapsány do katastru nemovitostí (pozemky, z kterých oddělované pozemky vznikly, jsou zapsané na LV č. 472 u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Náchod). Oddělovací geometrický plán tvoří přílohu tohoto rozhodnutí.

Vlastnické právo k předmětným pozemkům přechází na Českou republiku (s příslušností hospodařit s majetkem státu pro Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4).

II. o m e z u j e

vlastnická práva SJM panu XXX a paní XXX, formou zřízení věcného břemene (služebnosti), dle které jsou spoluvlastníci pozemku povinni strpět realizaci a umístění přeložky VTI plynovodu na pozemcích **p. č. 183, p. č. 200/2, p. č. 201**, všechny v katastrálním území a obci Hořenice, zapsané na LV č. 472 u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Náchod, v plošném rozsahu dle geometrického plánu č. 119-26/2018 potvrzeného dne 04.11.2019 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 980/2019-605, jež vyhotovila společnost Valbek, spol. s.r.o. Vaňurova 505/17, 460 07 Liberec 3, doposud nebyl zapsán v katastru nemovitostí, **pro vyvlastnitele GasNet**. Tento geometrický plán tvoří přílohu tohoto rozhodnutí.

III. u r č u j e

dle ust. § 24 odst. 3) písm. c) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění) ve znění účinném ke dni podání žádosti (*dále jen zákon o vyvlastnění*) a ust. § 3c liniového zákona, že **Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 a GasNet, s.r.o., IČO 27295567, se sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem, jsou povinni zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění do 4 let od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

I. rekapitulace průběhu jednání před podáním žádosti o vyvlastnění

KÚ KHK po obdržení společné žádosti zjistil, že tato obsahuje náležitosti dle § 18 odst. 2 a 3) zákona o vyvlastnění. Dne 19.06.2019 se uskutečnilo v Praze jednání, kterého se zúčastnil za vyvlastnítele 1) a 2), pan Petr Kudláček (pověřený pracovník zástupce ŘSD a společnosti GasNet) a pan XXX společně s paní Mgr. Petrou Raškovou, advokátkou, se sídlem Breitfeldova 704/1, Praha 8, právní zástupkyní vyvlastňovaných. Předmětem jednání bylo seznámení vlastníků pozemků s projektem stavby „I/33 Jaroměř – obchvat“ a předběžné jednání o případném získání práv k pozemkům pro uvedenou stavbu. Pan XXX na tomto jednání projevil zájem o směnu pozemků, proto byl požádán panem Petrem Kudláčkem, aby předložil návrh, o které pozemky by měl v zájem.

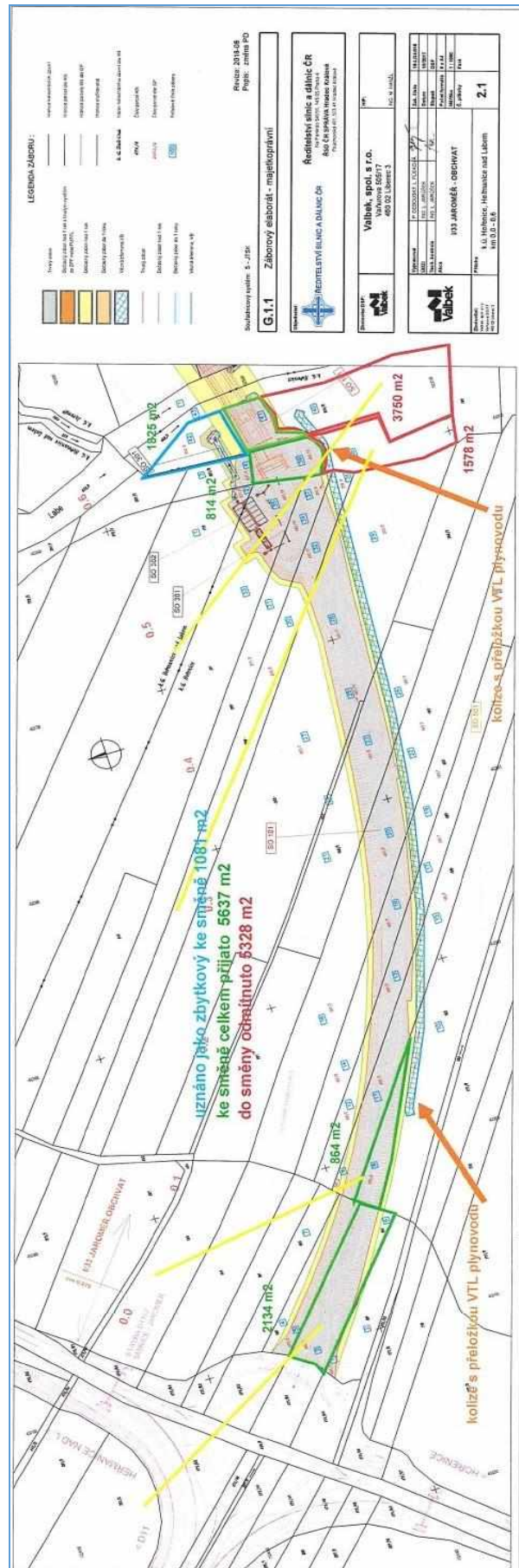
Vyvlastnitel 1) (prostřednictvím pana Petra Kudláčka - pověřeného pracovníka zástupce ŘSD) zahájil s vyvlastňovanými emailovou komunikací, kde vyvlastňovaní dne 19.08.2019 navrhli směnu pozemků. Předmětem směny měly být pozemky ve vlastnictví vyvlastňovaných v k.ú. Hořenice p.č. 184, 480/1, 480/4, 200/2, 201, 480/15, 480/20 a 200/5, tedy i pozemky, jenž nebudou přímo dotčené stavbou (pozemky p.č. 201, p.č. 200/2 a p.č. 200/5). Tyto všechny navrhli směniti za pozemky v k.ú. Hořenice p.č. 1 a p.č. 8/3, ve vlastnictví České republiky (příslušnost hospodařit s majetkem státu svědčící Státnímu pozemkovému úřadu), s tím, že rozdíl ve výměře, dle výpočtu vyvlastňovaných 262 m², vyvlastňování doplatí. Vyvlastnitel 1) nesouhlasil se směnou všech navrhovaných pozemků, neboť předmětem dohody musí být pozemky přímo dotčené stavbou a to pouze pozemky p.č. 480/1 (původně odděleného geometrickým plánem č. 114-44/2017 z pozemku p. č. 184 a potvrzeným dne 30.01.2018 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 59/2018-605), p. č. 480/4 (původně odděleného geometrickým plánem č. 114-44/2017 z pozemku p. č. 183 a potvrzeným dne 30.01.2018 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 59/2018-605), p. č. 480/15 (původně odděleného geometrickým plánem č. 114-44/2017 z pozemku p. č. 201 a potvrzeným dne 30.01.2018 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 59/2018-605), p. č. 480/20 (původně odděleného geometrickým plánem č. 121-47/2018 z pozemku p. č. 200/2 a potvrzeným dne 14.11.2018 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 1067/2018-605) a tyto jsou v plošném rozsahu méně než polovina navrhované směny vyvlastňovanými. Pozn. pokud KÚ KHK dále v tomto mezitímním rozhodnutí uvádí pozemky p.č. 480/1, p.č. 480/4, p.č. 480/15 a p.č. 480/20, jsou tímto myšleny původní pozemky, které byly odděleny, dnes již neplatnými, výše uvedenými geometrickými plány. Tyto oddělené pozemky byly k 08.12.2021 opět sloučeny k původním pozemkům p.č. 184, p.č. 183, p.č. 201 a p.č. 200/2, vizte dále informaci Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Náchod na str. 09-10 tohoto mezitímního rozhodnutí.

Vyvlastnitel 1) souhlasil s odkoupením pouze pozemku p.č. 184, označeného jako zbytkový a dále uznal argument vyvlastňovaných, že pozemek p.č. 200/5 je za plánovaným mostním objektem a přestože je v prostoru mostního pole dostatek místa na průchod a průjezd, přiřadil vyvlastnitel 1) pozemek p.č. 200/5 do skupiny směňovaných pozemků. Dále došlo k dohodě, kdy vyvlastnitel 1) vybuduje sjezd ze silnice I/33 na pozemek vyvlastňovaných p.č. 183. Dne 17.09.2019 vyvlastnitel 1) zahájil s vyvlastňovanými jednání o uzavření kupní smlouvy tím, že vyvlastňované kontaktoval dopisem ze dne 17.09.2019 zasláním návrhů kupních smluv (vč. znaleckého posudku, který oceňoval předmět převodu vlastnického práva), pro možnost jejich připomínkování či doplnění. Pan XXX si dopis převzal dne 03.10.2019, paní XXX dne 04.10.2019. Vyvlastňovaný pan XXX odpověděl přípisem, kdy zpochybnil znalecký posudek č. 4684/261/2019 ze dne 11.05.2019, který zpracoval soudní znalec

Ing. Alexandr Mikuláš, se sídlem Na Hrázi 180, 561 17 Dlouhá Třebová a řešení navrhované vyvlastnitelem 1) vyvlastňovaný odmítl a trval na své argumentaci o ztíženém až nemožném užívání pozemků p.č. 201 a p.č. 200/2. Z tohoto důvodu vyvlastnitel 1) nepovažoval možnost získání dohody za reálnou a zaslal proto vyvlastňovaným krátkou rekapitulaci dosavadního průběhu jednání. Tuto korespondenci obdrželi pan XXX dne 03.03.2020 a paní XXX dne 04.03.2020. V další snaze uzavřít dohodu mezi oběma stranami, navrhl vyvlastnitel 1) vyvlastňovanému opětovné osobní jednání, k rychlejšímu a jasnějšímu vysvětlení požadavků vyvlastňovaného, případně vysvětlení možností vyvlastnitele. Vzhledem k vyhlášenému nouzovému stavu bylo osobní jednání nahrazeno videokonferencí dne 23.4.2020. Této konferenci se zúčastnil zástupce vyvlastnitelů 1) a 2) pan Petr Kudláček, ředitel ŘSD Správy Hradec Králové, se sídlem Pouchovská č. 401, 503 41 Hradec Králové, pan Ing. Marek Novotný a za vyvlastňované právní zástupkyně paní Mgr. Petra Rašková.

Ze závěrů vyplývá, že dohoda nebyla uzavřena a to ve věci směny výše uvedených pozemků, ani ve věci přeložky VTL plynovodu vyvlastnitele 2). Písemný nesouhlas vyvlastňovaných s navrženou směnou zaslala právní zástupkyně paní Mgr. Petra Rašková dne 27.4.2020. Odpověď na tento nesouhlas s komentářem jednotlivých požadavků zaslal vyvlastnitel 1) zpět vyvlastňovaným. Vyvlastnitel 1) se neztotožnil s názorem vyvlastňovaných, zejména ve věci pozemků p.č. 201 a p.č. 200/2, kdy vyvlastnitel je přesvědčen, že realizací stavby „I/33 Jaroměř obchvat“ neznemožnil přístup na citované pozemky (fakticky takový přístup neexistoval ani před realizací záměru investora) a žádným způsobem neznemožní nebo neztíží jejich současné užívání.

Pro názornost předložil KÚ KHK náčrt do záborového elaborátu č. 2.1 (*obr. č. 1*), který doložil se společnou žádostí o vyvlastnění vyvlastnitel 1), kde zeleně jsou označeny pozemky p.č. 480/1, p.č. 184, p.č. 480/4, p.č. 480/15 a p.č. 480/20 vyvlastňovaných, které jsou předmětem vyvlastnění, modře je označený pozemek p.č. 200/5 (pozn. pozemek p.č. 200/5 byl oddělen od původního pozemku p.č. 200/2 geometrickým plánem 121-47/2018 ze dne 08.11.2018, jenž vypracoval Valbek spol. s r.o.) byl původně uznán vyvlastnitelem 1) jako pozemek zbytkový a červeně jsou označeny pozemky p.č. 201 a p.č. 200/2, jejichž směna byla vyvlastnitelem 1) odmítnuta (KÚ KHK obdržel dne 12.10.2020 požadavek vyvlastňovaných na rozšíření předmětu vyvlastnění o tyto dva pozemky).

- LEGENDA ZÁBORU:**
- Travní plocha
 - Stávající zástavba (kromě stávající zástavby)
 - Nová zástavba (kromě stávající zástavby)
 - Stávající plochy zeleně
 - Nová plocha zeleně
 - Stávající plochy vodních útvarů
 - Nová plocha vodních útvarů
 - Stávající plochy vodních útvarů
 - Nová plocha vodních útvarů
 - Stávající plochy vodních útvarů
 - Nová plocha vodních útvarů
 - Stávající plochy vodních útvarů
 - Nová plocha vodních útvarů

Revizor 2018/08
 Původní záměr PD
 Soutěžní návrh: 5 - ZPŠ
 G.1.1 Zábory elaborát - majetkoprávní

Kontaktní údaje:
KRETIKOVSKÝ INŽENÝRING A DALŠÍČ ČR
 Ředitelství inženýring a dělníků ČR
 Adresa: Č. 10. Hrdinů, Heřmanice nad Labem
 IČO: 480 20 1808

Valbeek, spol. s r.o.
 Národnost 50017
 400 02 Liberec 3

Stavba	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Stavba	2.1
Objekt	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Objekt	2.1
Číslo stavby	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Číslo stavby	2.1
Číslo projektu	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Číslo projektu	2.1
Číslo listu	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Číslo listu	2.1
Číslo kódu	103 JAROSLAVŮV OCHRAN	Číslo kódu	2.1

Obr. č. 1 – záborový elaborát č. 2.1 kde jsou zakresleny dotčené pozemky ke směně - návrh

Vyvlastnitel 2) (prostřednictvím pana Petra Kudláčka - pověřeného pracovníka zástupce GasNet) na jednání dne 19.06.2019, jenž se uskutečnilo v Praze (vizte výše), seznámil pana XXX a paní Mgr. Petru Raškovou s podstatou zřízení věcného břemene – služebnosti ve prospěch vyvlastnitel 2). Dne 27.03.2020 zahájil vyvlastnitel 2) s vyvlastňovanými jednání o uzavření smlouvy na zřízení věcného břemene – služebnosti inženýrské sítě „SO 501 Přeložka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170 - 0,580“, tím, že zaslal vyvlastňovaným, na adresy dle evidence katastru nemovitostí dopisy s návrhem na uzavření smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě, spolu s návrhem příslušné smlouvy, kde náhrada byla stanovena dle ust. § 3b odst. 3) liniového zákona. Tyto materiály převzala paní XXX dne 02.04.2020. Pan XXX zásilku nepřevzal. Vzhledem k tomu, že spoluvlastníkovi se tedy nepodařilo doručit návrh na získání potřebných práv k pozemkům, podal vyvlastnitel 2) žádost vyvlastnění spočívající v omezení vlastnických práv. Přeložka plynovodu vyvlastnitel 2) byla i předmětem diskuse při videokonferenci ze dne 23.04.2020 (blíže vizte výše), kdy paní Mgr. Petra Rašková vyjádřila nesouhlas s provedením přeložky, což uvedla i ve svém dopise ze dne 27.4.2020. Dále vyvlastnitel 2) odmítl argumentaci vyvlastňovaného, že se jedná o neschválenou stavbu plynovodu ze 70. let min. století. Tvzení vyvlastňovaných, že dojde ke ztížení využití pozemků v souvislosti s realizací přeložky vyvlastnitel 2) odmítl, neboť se v současné době na pozemcích vyvlastňovaného nachází stávající plynovod. Ostatní části pozemků, dle vyvlastnitel 2), umožňují zemědělské hospodaření bez jakéhokoliv omezení. Pozemky p.č. 201 a p.č. 200/2 dle zástupce vyvlastnitel 1) a 2) nejsou schopny zemědělského hospodaření, nikoli proto, že zde stávající plynovod je (resp. z důvodu realizace účelu vyvlastnění), ale proto, že jde o břeh řeky Labe.

Poslední jednání k uzavření dohody mezi vyvlastniteli a vyvlastňovanými bylo uskutečněno od 01.02. 2021 (tedy již po podání žádosti o vyvlastnění) a to z iniciativy vyvlastnitel 1), který souhlasil s původním návrhem vyvlastňovaných, aby byly směněny všechny pozemky v k.ú. Hořenice p.č. 184, 480/1, 480/4, 200/2, 201, 480/15, 480/20 a 200/5, za pozemky v k.ú. Hořenice p.č. 1 a p.č. 8/3. Zástupkyně vyvlastňovaných emailem ze dne 07.02.2021 souhlasila se směnou, ale s uvedením 6 bodů, které musí smlouva obsahovat. Vyvlastnitel 1) nesouhlasil s podmínkou pod bodem 1), že ve smlouvě bude konstatováno, že směňované pozemky jsou svým druhem, charakterem, bonitou, rozlohou atd., navzájem adekvátní a že ze směny žádné další (zejména finanční) nároky pro žádného účastníka nebudou vyplývat, neboť jak tvrdí vyvlastnitel 1), pozemky vyvlastňovaných p.č. 480/15 a 480/20 jsou svahem k řece Labe a pozemky určené ke směně p.č. 1 a p.č. 8/3 jsou ornou půdou.

II. dosavadní průběh vyvlastňovacího řízení

KÚ KHK přijal dne 02. 06. 2020 společnou žádost vyvlastnitel 1) a vyvlastnitel 2) o zahájení vyvlastňovacího řízení a provedl kontrolu žádosti ve smyslu ust. § 18 odst. 2), 3) zákona o vyvlastnění.

Poté KÚ KHK postupoval v souladu s ust. § 19 odst. 1), 2) zákona o vyvlastnění a dne 25.09.2020 vyzval účastníky o zahájení vyvlastňovacího řízení s výzvou vyvlastňovaným, společně s unesením KÚ KHK vydaným pod čj. KUKHK 18688/MJ/2020-6 ze dne 25.09.2020, kterým správní orgán stanovil lhůtu 10 dnů k vyjádření vyvlastňovaných, zda si zadají znalecký posudek, kterým se stanoví náhrada za vyvlastnění. Vyvlastňovaní, prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Petry Raškové, dne 12.10.2020 sdělili, že si nechají zpracovat vlastní znalecký posudek a dále navrhli rozšířit vyvlastnění, oproti návrhu vyvlastnitel dle ust. § 4 odst. 3) zákona o vyvlastnění a § 3b odst. 6) liniového zákona (ve znění účinném do 31. 12. 2020) a to na celé nemovitosti par. č. 201 a par. č. 200/2. Vyvlastňovaní byli dne 11.11.2020 písemně ze strany KÚ KHK upozorněni, že jejich námitkami se bude správní orgán zabývat nejpozději při ústním jednání, případně v rozhodnutí ve věci.

Usnesením vydaným KÚ KHK pod čj. KUKHK 18688/MJ/2020-8 ze dne 11.11.2020 byla vyvlastňovaným určena lhůta 40 dnů k doručení vlastního znaleckého posudku. Proti tomto usnesení vyvlastňovaní dne 29.11.2020 podali odvolání, ve kterém namítali jeho nesprávnost, nezákonnost a nepřiměřeně krátkou 40 denní lhůtu stanovenou pro zpracování posudku, vzhledem k vyhlášenému nouzovému stavu vládou ČR.

Odvolací správní orgán, Ministerstvo dopravy, vydal dne 19.02.2021 rozhodnutí pod č.j.: MD-1547/2021-925/3, ve kterém uplatnil apelační princip a změnil ve výroku usnesení nalézacího správního orgánu text „určuje lhůtu 40 dnů ode dne doručení tohoto usnesení“ a nahradil textem „určuje lhůtu 120 dnů ode dne doručení tohoto usnesení“.

KÚ KHK při výkladu části rozhodnutí Ministerstva dopravy, kde byl uplatněn apelační princip, použil jazykový a logický výklad a má za to, že lhůta pro určení, do kdy mohli vyvlastňovaní předložit vlastní znalecký posudek, byla 120 dnů od doručení usnesení nalézacího správního orgánu vyvlastňovaným. Lhůta tedy marně uplynula dne 14.03.2021 (neděle), respektive s odkazem na ust. dle § 40 odst. 1, písm. c) správního řádu v pondělí 15.03.2021.

Dne 14.03.2021 byla KÚ KHK doručena žádost vyvlastňovaných, ve které žádají o prodloužení lhůty k předložení vlastního znaleckého posudku do 15.05.2021, neboť dle tvrzení vyvlastňovaných teprve v únoru 2021 sdělili znalci panu Ing. Benešovi znalecký úkol a to na základě dalších jednání ke směně pozemků mezi vyvlastňovanými a ŘSD, respektive spol. Valbek, spol. s.r.o., IČ 48266230, Vaňurova 505/17, Liberec 3 (zástupce vyvlastnitel 1), které započaly počátkem února 2021.

KÚ KHK zvážil všechny argumenty vyvlastňovaných a rovněž se seznámil s žádostí o prodloužení lhůty k předložení vlastního znaleckého posudku, včetně obsahu zaslaných příloh a vydal dne 17.03.2021 usnesení pod čj. KUKHK 18688/MJ/2020-17, kterým vyvlastňovaným žádost o prodloužení lhůty zamítl.

Dne 23.03.2020 byl KÚ KHK doručen vyvlastňovanými znalecký posudek č. 5941-031/21 vyhotovený dne 16.03.2021 panem Ing. Janem Benešem, IČO 67381235, Za Strahovem 41, 169 00, Praha 6, soudním znalcem: obor *ekonomika, odvětví cen a odhady, specializace nemovitosti*. KÚ KHK konstatoval, že při předložení znaleckého posudku došlo ke zmeškání lhůty určené usnesením správního orgánu, proto tento znalecký posudek nebyl přijat. Nadto KÚ KHK po prostudování znaleckého posudku zjistil, že trpí vadami, pro které by ho nešlo pro deklarovaný účel užít.

Zásadní chybou znaleckého posudku předloženého vyvlastňovanými je, že soudní znalec vybral v rámci porovnávací metody pozemky, které jsou stavebními pozemky určenými ke komerční výstavbě, tím je jejich cena revalvována oproti zemědělské půdě. Je obecně známou skutečností, že cena za m² zemědělské půdy v ČR se pohybuje v rozpětí cca 25 až 35,- Kč/m², nikoliv bezmála dvacetinásobně více.

Tento cenový průměr je znám KÚ KHK i z úřední činnosti, kdy jako vyvlastňovací úřad disponuje desítkami znaleckých posudků na cenu obvyklou zemědělské půdy a ta se pohybovala v uvedeném cenovém rozpětí.

KÚ KHK dne 01.04.2021 písemně vyrozuměl vyvlastňované (*Informace o chybně zpracovaném znaleckém posudku a jeho důsledcích pod KUKHK 18688/MJ/2020-19*), že předmětný znalecký posudek nebude pro uvedené zásadní vady užít coby podklad pro ocenění předmětu vyvlastnění a dojde k zadání znaleckého úkolu soudnímu znalci vybraného KÚ KHK.

Dne 06.04.2021 obdržel KÚ KHK od vyvlastňovaných, prostřednictvím Mgr. Petry Raškové „*Námítky proti vyvlastnění a proti vydání mezitímního rozhodnutí*“, ze dne 01.04.2021 a následně dne 07.04.2021 „*Doplnění námitek proti vyvlastnění a proti vydání mezitímního rozhodnutí*“, a dále ve stejný den rovněž KÚ KHK přijal „*Vznesení námítka podjatosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje*“ a „*Omluva z jednání nařízeného na 07.04.2021*“.

Na den 07.04.2021 v 10:00 hodin bylo KÚ KHK nařízeno ústní jednání dle § 22 odst. 1) zákona o vyvlastnění, které se uskutečnilo v sídle KÚ KHK. Na toto jednání se dostavil pouze pan Petr Kudláček – pověřený zástupce vyvlastnitelů. Vyvlastňovaní, zastoupeni Mgr. Petrou Raškovou, se omluvili z jednání vč. této zástupkyně. Omluva byla doručena KÚ KHK dne 07.04.2021, s tím, že vyvlastňovaní, jako její důvod namítají podjatost celého Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Ústní jednání se tedy uskutečnilo bez přítomnosti vyvlastňovaných, kdy na jeho závěru KÚ KHK konstatoval, že má dle ust. § 36 odst. 3) správního řádu dostatek podkladů pro posouzení žádosti o vydání mezitímního rozhodnutí. O uvedeném úkonu byl sepsán protokol dle ust. § 18 odst. 1) správního řádu.

Dne 07.04.2021 KÚ KHK informoval dle ust. § 36 odst. 3) správního řádu vyvlastňované, prostřednictvím zástupkyně Mgr. Petry Raškové, o možnosti vyjádřit se k rozhodnutí ve věci žádosti o vydání mezitímního rozhodnutí a dále jejich „*Vznesení námítka podjatosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje*“ ze dne 06.04.2021, KÚ KHK zaslal dne 08.04.2021 na Ministerstvo dopravy k rozhodnutí.

Odvolací správní orgán, Ministerstvo dopravy, vydal dne 11.05.2021 usnesení pod č.j.: MD-11631/2021-930/3, ve kterém rozhodl, že ředitelka KÚ KHK není vyloučena z projednávání a rozhodování ve vyvlastňovacím řízení sp.zn. KUKHK 18688/MJ/2020. Dne 21.05.2021 vydala ředitelka KÚ KHK usnesení pod č.j. KUKHK 18688/MJ/2020-35, kterým rozhodla, že úřední osoby, pan Ing. Tomáš Jurček, pan Mgr. Bc. David Mazánek, pan JUDr. Miroslav Prouza, pan Ing. Miroslav Vrba, MPA a pan Mgr. Jan Nývlt, DiS., nejsou vyloučeni z provádění úkonů dle ust. § 14 odst. 1) správního řádu v předmětném vyvlastňovacím řízení. Dne 27.05.2021 byl Ministerstvu dopravy doručen společný rozklad vyvlastňovaných, podaný prostřednictvím jejich právní zástupkyně, proti usnesení pod č.j.: MD-11631/2021-930/3. Rozkladová komise přezkoumala napadené usnesení a následně ministr dopravy svým rozhodnutím ze dne 12.10.2021 pod č.j. MD-27425/2021-510/3 společný návrh zamítl a napadené usnesení Ministerstva dopravy, odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 11.05.2021, č.j. MD-11631/2021-930/3, potvrdil.

Dne 08.04.2021 bylo na KÚ KHK doručeno odvolání vyvlastňovaných, prostřednictvím Mgr. Petry Raškové, proti usnesení KÚ KHK ze dne 17.03.2021 vydané pod č.j. KUKHK 18688/MJ/2020-17, kterým byla zamítnuta žádost vyvlastňovaných na prodloužení lhůty dle § 39 odst. 4) správního řádu ve věci případného předložení vlastního znaleckého posudku. KÚ KHK odvolání vyvlastňovaných postoupil dne 06.05.2021 se svým stanoviskem na Ministerstvo dopravy k rozhodnutí.

Dne 10.05.2021 KÚ KHK vydal dle ust § 148 odst. 1) správního řádu a dle ust. § 4a odst.1) liniového zákona, mezitímní rozhodnutí pod č.j. KUKHK 18688/MJ/2020-32, které nabylo právní moci dne 13.05.2021 a kterým rozhodl o odnětí vlastnického práva (SJM) vyvlastňovaných u pozemků p.č. 480/1, p.č. 480/4, p.č. 480/15 a p.č. 480/20 ve prospěch vyvlastnitelů 1) a omezení vlastního práva (SJM) vyvlastňovaných, které spočívá k povinnosti strpět realizaci a umístění přeložky VTI plynovodu na pozemcích p.č. 183, p.č. 200/2 a p.č. 201, ve prospěch vyvlastnitelů 2). Proti uvedenému mezitímnímu rozhodnutí byla s ohledem na nepřipustnost odvolání (ust. § 4a odst. 2) liniového zákona) podána žaloba u Krajského soudu v Hradci Králové, který o ní rozhodl tak, že mezitímní rozhodnutí rozsudkem pod č.j. 30 A 42/2021-161 ze dne 21.07.2021 zrušil (*Dále jen rozsudek KS HK*).

Proti tomuto předmětnému rozsudku podal kasační stížnost KÚ KHK i vyvlastnitel 1) u Nejvyššího správního soudu. Tento soud svým rozsudkem čj. 10 As 365/2021-94 ze dne 24.11.2021 kasační stížnosti zamítl. Rozsudek Nejvyššího správního soudu nabyl právní moci dne 04.12.2021 (*dále jen rozsudek NSS*).

Nadto dne 01.08.2021 obdržel KÚ KHK od vyvlastňovaných, prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Petry Raškové, „*Odvolání vyvlastňovaných proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 10.05.2021, č.j. KUKHK-18688/MJ/2020-32*“. Odvoláním byl napaden výrok II a III. mezitímního rozhodnutí. Odvolací správní orgán, Ministerstvo dopravy, vydal dne 21.10.2021 rozhodnutí pod č.j. MD-25059/2021-930/3, kterým odvolání vyvlastňovaných zamítl jako nepřípustné.

Dne 29.11.2021 KÚ KHK informoval účastníky vyvlastňovacího řízení o doručeném rozsudku NSS a dále jim poskytl informaci, že dle ust. § 36 odst. 3) správního řádu KÚ KHK v předmětném vyvlastňovacím řízení shromáždil dostatek podkladů k rozhodnutí ve věci žádosti o vydání mezitímního rozhodnutí. Vyvlastňovaní v návaznosti na oznámení o možnost vyjádřit se dle § 36 odst. 3) správního řádu, požádali o zhotovení kopie spisového materiálu a současně požádali KÚ KHK o stanovení lhůty pro vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. KÚ KHK žádosti vyvlastňovaných vyhověl a stanovil jim lhůtu do 31.01.2022. Shodnou lhůtu, kterou vyzval vyvlastnitel 1) k předložení nových geometrických plánů.

Dne 10.12.2021 obdržel KÚ KHK informaci z KP Náchod, že pod sp. zn. V-7400/2021-605 byl na základě rozsudku KS HK o zrušení mezitímního rozhodnutí KÚ KHK vydaného pod č.j. KUKHK 18688/MJ/2020-32, které bylo podkladem k zápisu práva obnoven zápis vlastnického práva ve prospěch vyvlastňovaných a vymazán zápis věcného břemene evidovaného v katastru nemovitostí ve prospěch vyvlastnitel 2). Dále byl KÚ KHK tímto informován o tom, že za účelem obnovení zápisů ke stavu před změnami vlastnického práva na základě mezitímního rozhodnutí, byly parcely nově do katastru nemovitostí zapsané v řízení vedeném pod sp. zn. V-3633/2021-605 (ve prospěch vyvlastnitel 1) sloučeny s parcelami, z nichž byly v tomto řízení na základě geometrických plánů č. 114-44/2017 a č. 121-47/2018 odděleny, a to na základě neměřického záznamu č. 153 z roku 2021 vyhotoveného pro katastrální území Hořenice.

- Parcela p.č. 480/1 byla sloučena s parcelou p.č. 184; p.č. 480/1 se zrušilo a ponechalo se číslo 184.
- Parcela p.č. 480/4 byla sloučena s parcelou p.č. 183; p.č. 480/4 se zrušilo a ponechalo se číslo 183.
- Parcela p.č. 480/15 byla sloučena s parcelou p.č. 201; p.č. 480/15 se zrušilo a ponechalo se číslo 201.
- Parcela p.č. 480/20 spolu s parcelou p.č. 200/2 byla sloučena s p.č. 200/2; p.č. 480/20 se zrušilo a ponechalo se číslo 200/2.

Dne 17.01.2022 byl KÚ KHK doručen zástupcem vyvlastnitelů geometrický plán č. 154-117/2021, vyhotovený společností Valbek, spol.s r.o. Vaňurova 505/17, 460 07 Liberec 3, potvrzený dne 10.01.2022 Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod pod č.j. PGP 39/2022-605, kterým byly odděleny pozemky p.č. 480/23 (odděleného z pozemku p. č. 184), p. č. 480/24 (odděleného z pozemku p. č. 183), p. č. 480/21 (odděleného z pozemku p. č. 201) a p. č. 480/22 (odděleného z pozemku p. č. 200/2).

Dne 30.01.2022 bylo KÚ KHK doručeno vyjádření vyvlastňovaných, prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Petry Raškové, s názvem „*Vyjádření k podkladům rozhodnutí a vnesení námítky*“

podjatosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.“ Přílohou je dopis doc. Karla Havlíčka adresovaný ministryni spravedlnosti a osm smluv uzavřených různými prodávajícími s Královéhradeckým krajem.

III. vypořádání námitek

Jak už bylo uvedeno, dne 06.04.2021 obdržel KÚ KHK od vyvlastňovaných, prostřednictvím Mgr. Petry Raškové „Námítky proti vyvlastnění a proti vydání mezitímního rozhodnutí“, ze dne 01.04.2021.

1/ V bodě č. I 1a) vyvlastnitelé namítají, že v rámci vyvlastňovacího řízení se projednávala věc občanskoprávní, ve které oba vyvlastnitelé zastupovala společnost Valbek, spol. s r.o., a to jako zmocněnec jednající prostřednictvím svého zaměstnance Petra Kudláčka na základě plné moci ze dne 27. 9. 2019 a ta je svým rozsahem tzv. generální (všeobecnou) plnou mocí, jež opravňuje ve věci stavby obchvatu Jaroměře k veškerým právním jednáním a to jak hmotněprávním, tak procesním, v řízení před správními orgány, a výslovně též před vyvlastňovacími orgány. Dále vyvlastňovaní namítají, že v rámci vyvlastňovacího řízení plnou mocí k zastupování vyvlastnitelů mohou disponovat jen advokáti, popřípadě osoby poskytující (dle předmětu svého podnikání) právní služby, a to ve smyslu §§ 1, 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve zn. pozd. předpisů. Společnost Valbek spol. s r.o., však podle obsahu obchodního rejstříku nemá a nikdy neměla zapsáno žádné oprávnění, z něhož by bylo možno dovodit poskytování právních služeb v rozsahu činnosti advokáta, či jiné osoby oprávněné poskytovat právní služby, uvedené v § 2 odst. 2 zákona o advokacii. Společnost Valbek spol. s r.o., dle tvrzení vyvlastňovaných, nemůže poskytovat právní služby ani dle živnostenského zákona, byť má v živnostenském rejstříku uvedeno v předmětu činnosti oprávnění k poskytování „služeb neuvedených v příloze 1 až 3 živnostenského zákona“, protože výkon právních služeb - tj. zejména zastupování zájmů jedné strany proti zájmům strany druhé před soudem nebo jinými právními institucemi je z živnostenského zákona výslovně vyloučen. Vyvlastňovaní považují tuto činnost za neoprávněné podnikání dle zákona o advokacii, podle něhož je zakázáno poskytovat právní služby opakovaně a za úplatu a vychází nejen z ust. § 52d zákona o advokacii, ale i z názoru České advokátní komory, která jako právnická osoba vykonávající veřejnou správu na úseku advokacie (§ 40 odst. 3,4 zák. o advokacii).

K tomuto KÚ KHK může uvést, že touto problematikou se v minulosti zabýval i Nejvyšší správní soud, jenž například ve svém rozhodnutí čj. 7 As 335/2016-52 ze dne 31.07.2017 (dostupné na www.nssoud.cz) při řízení o kasační stížnosti mimo jiné konstatoval, že ŘSD ve vyvlastňovacím řízení nemá vrchnostenské postavení, ale je zde pouhým účastníkem správního řízení a proto se může nechat zastupovat jinou osobou (pozn. v tomto konkrétním případě spol. Pragoprojekt a.s.), která je oprávněna dále zmocnit jinou osobu, tedy dle ust. § 33 odst. 3 správního řádu může zmocněnec udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. NSS v tomto postupu nespatořoval nezákonnost; NSS konkrétně mj. uvedl: „[32] Tvrzení, že společnost PRAGOPROJEKT zastupovala osobu zúčastněnou na řízení i v jiných správních řízeních, není z hlediska platnosti zastoupení v nynějším řízení relevantní. Správní řád ostatně neobsahuje úpravu podobnou té v § 35 odst. 6 s. ř. s. a § 27 odst. 2 o. s. ř., která by správním orgánům dávala pravomoc zastoupení nepřipustit proto, že zmocněnec zastupuje účastníka řízení v různých věcech opětně.“

KÚ KHK se s takovým hodnocením ztotožňuje. Navíc KÚ KHK doplňuje, že i pokud by se snad o nelegální činnost ve smyslu uvedených ustanovení zákona o advokacii nebo živnostenského zákona

jednalo, neznamenaloby uvedené to, že udělená plná moc nevyvolala právní účinky vůči třetím osobám (mohly by být naplněny podmínky občanskoprávní a trestněprávní odpovědnosti).

Tyto závěry podporuje rovněž rozsudek KS v HK:

„192. Uvedený žalobní bod je taktéž nedůvodný. V této souvislosti krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2017, č. j. 7 As 335/2016 – 52. Tvrzení, že společnost Valbek, s. r. o. zastupovala osobu zúčastněnou na řízení (ŘSD ČR) i druhého z vyvlastnitelů (GasNet, s. r. o.) i v jiných správních řízeních, není z hlediska platnosti zastoupení v nynějším řízení relevantní. Správní řád ostatně neobsahuje úpravu podobnou té v § 3 5 o dst. 6 s . ř . s . a § 2 7 o dst. 2 o. s. ř., která by správním orgánům dávala pravomoc zastoupení nepřipustit proto, že zmocněnec zastupuje účastníka řízení v různých věcech opětovně.

193. Na uvedeném nic nemění ani odkaz na novelizovanou právní úpravu zákona o advokacii, jak je uvedena výše, neboť tato upravuje deliktní odpovědnost a sankci za jednání subjektu nespadaajícího pod definici § 2 odst. 1 zákona o advokacii v rozporu s požadavky uváděného zákona, tj. deliktní odpovědnost oněch vinklářů za poskytování právních služeb bez splnění patřičných a zákonem stanovených podmínek. Posledně uváděný dílčí žalobní bod je taktéž nedůvodný.“

2/ V dalším bodě č. I 1b) namítají vyvlastňovaní, že s žádostí o mezitímní rozhodnutí ŘSD nedoložilo, že je „oprávněným investorem“ dle § 23a zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve zn. pozd. předpisů jak, dle vyvlastňovaných, vyžaduje ust. § 4a liniového zákona.

Na toto KÚ KHK může uvést, že ust. § 4a liniového zákona řeší podmínky institutu mezitímního rozhodnutí. Oprávněného investora zmiňuje zákonodárce v ust. § 4c liniového zákona, kde je explicitně uvedeno jeho oprávnění ve vztahu ke stavebnímu úřadu. KÚ KHK uvádí, že uvedené ustanovení nemá žádnou relevanci k tomuto správnímu řízení, neboť upravuje možnost tzv. oprávněného investora (vizte ust. § 23a zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon), požádat společně s žádostí o umístění nebo stavební povolení stavby i o vyvlastnění. O obojím poté rozhoduje stavební úřad. Toto správní řízení je však samostatným vyvlastňovacím řízením, není spojeno s žádostí o vydání stavebního povolení nebo územního rozhodnutí a z tohoto důvodu se jej institut „oprávněného investora“ vůbec netýká.

Tyto závěry podporuje rovněž rozsudek KS v HK:

„170. Žalobci dále sporovali, že ŘSD ČR není oprávněným investorem ve smyslu § 4c liniového zákona, nemohlo tedy podat návrh na vydání Mezitímního rozhodnutí. V tomto směru krajský soud sdílí správné závěry žalovaného, a totiž, že nyní projednávaná věc spadá a byla jím vedena a rozhodována dle dikce § 4a liniového zákona. Dikce § 4c liniového zákona dopadá na jiné situace, tj. situace, kdy subjekt v postavení oprávněného investora společně s žádostí o vydání rozhodnutí podle stavebního zákona (umístění či povolení stavby) může podat na příslušný stavební úřad k vedení řízení podle stavebního zákona žádost o vydání mezitímního rozhodnutí podle § 4a liniového zákona. Dikce § 4c liniového zákona tak rozšiřuje aplikační dopad § 4a liniového zákona na další okruh oblastí, konkrétně jde o možnost jeho aplikace v územním nebo stavebním řízení stavebním úřadem za zákonem stanovených podmínek. Uvedené však není nyní projednávaným případem.“

3/ V dalším bodě č. II a) vyvlastňovaní namítají, že s nimi nebylo řádně jednáno a dalších bodech toto své tvrzení upřesňují.

3a/Vyvlastňovaní jednak namítají, že s nimi společnost Valbek spol. s.r.o. prostřednictvím p. Kudláčka jednala o náhradě za vyvlastnění jen zasláním vadných, tedy podpisu nezpůsobilých kupních smluv a

vadných znaleckých posudků. Relevantně však bylo jednáno po dobu více než roku a půl pouze o směně pozemků, které si vyvlastňovaní našli v témže katastrálním území jako náhradní a které by bylo možné za pozemky vyvlastňovaných v témže katastrálním území směnit. Vyvlastňovaní dále tvrdí, že ŘSD bez relevantních důvodů odmítlo s vyvlastňovanými směnit celé pozemky p.č. 201 a p.č. 200/2 v kat. úz. Hořenice a bylo ochotné do směny zařadit jen jimi vybrané části uvedených pozemků. Dále vyvlastňovaní namítají, že pozemky p.č. 201 a p.č. 200/2 nebudou po realizaci stavby „I/33 Jaroměř obchvat“ přístupné a v současné době jsou přístupné ze silnice I/37. Dále vyvlastňovaní namítají, že tyto zbytkové pozemky nelze zalesnit, neboť jsou po oddělení malé a odkazují se na ust. § 12 odst. 3) z. č. 2898/1995 Sb., o lesích (pozn. KÚ KHK- myšleno zřejmě z. č. 289/1995 Sb., o lesích) Nadto vyvlastňovaní uvádějí, že na pozemku p.č. 200/2 je situována stavba vysokotlakového plynovodu, údajně realizovaná v 70. letech minulého století a vyvlastňovaní tvrdí, že tato je stavbou nepovolenou.

Na tuto námitku KÚ KHK uvádí, že vyvlastňovaní nepodali námitku dle § 89 odst. 1 až 5) stavebního zákona, aby byl řešen sjezd ze silnice I/33 na pozemek p.č. 183, přestože byli vyzváni stavebním úřadem MÚ v Jaroměři dne 29.10.2010 a 10.11.2005 v rámci územního řízení o umístění veřejně prospěšné stavby dopravní infrastruktury silnice „I/33 Jaroměř, obchvat“; v územním řízení se přitom řeší právě mj. dopady umísťované stavby na své okolí, vč. zajištění dopravního napojení. Nadto KÚ KHK upozorňuje, že dle ust. § 103 odst. 1, písm. a) s odkazem na ust. § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona, není vyžadováno rozhodnutí ani souhlas k umístění či stavbě sjezdů a nájezdů na pozemní komunikace sloužící k připojení sousedních nemovitostí. KÚ KHK může doplnit, že z vlastní úřední činnosti je mu známo, že součástí spisové dokumentace vedené KÚ KHK pod sp.zn. KUKHK 40553/DS/2019 ve věci stavebního povolení stavby „I/33 Jaroměř obchvat“ je koordinační situační výkres č. 1 v km. 0,000-2,000, který nechal vypracovat Valbek, spol. s r.o., v 11/2020, kde je sjezd na pozemek p.č. 183 zakreslen. Vizte obr. č. 2 v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Tato odvolací námitka tak není důvodná.

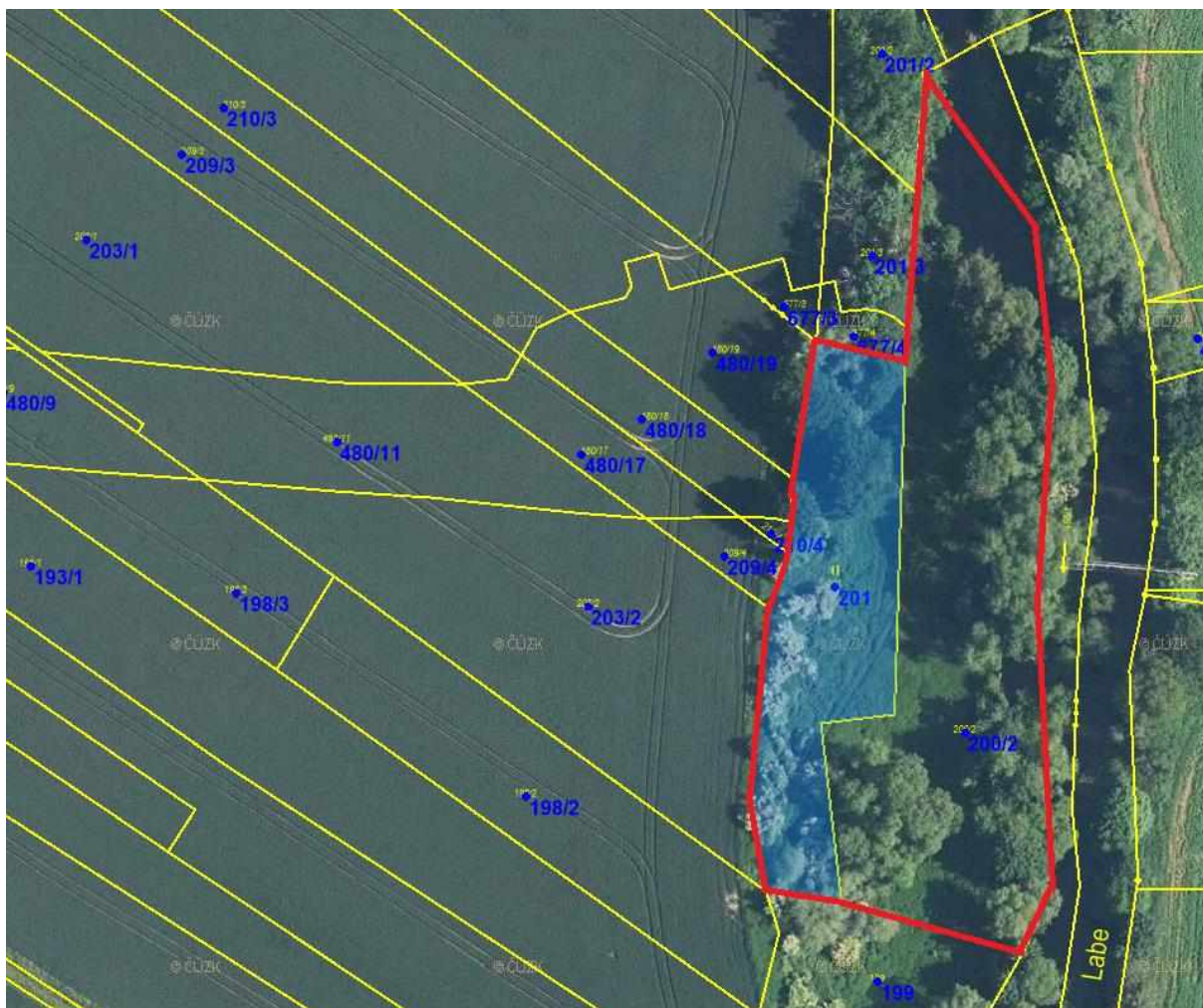
Podle rozsudku NSS 10 As 460/2021 ze dne 25.01.2022.

„[30] K namítané přístupové cestě na zbylé pozemky stěžovatelů, která i přes dohodu s ŘSD chybí ve stavebním povolení, NSS uvádí, že souhlasí s názorem krajského soudu v bodě 13, že se jedná o skutkovou námitku, kterou stěžovatelé mohli vznést ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení o povolení stavby u stavebního úřadu. To stěžovatelé neučinili, a proto se jedná o námitku opožděnou. Existence nájezdu či sjezdu na pozemní komunikace (resp. existence či neexistence přístupových cest) je především otázkou skutkovou. Právní stránku by bylo možné zkoumat až na základě zjištěného skutkového stavu. Jinými slovy – nejdříve musí být zjištěn skutkový stav (tj. skutková otázka), až poté jej lze právně hodnotit (právní otázka). Pro úplnost NSS poukazuje na § 103 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona (Stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti.) a § 14 odst. 2 písm. a) zákona o pozemních komunikacích (Součástí ani příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace nejsou sjezdy nebo nájezdy na sousední nemovitosti.). Sjezd na pozemky stěžovatelů tak ani nemohl být součástí stavebního povolení (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2021, čj. 9 As 168/2020 - 64, bod 30). NSS k této otázce dále poukazuje na podmínku pod bodem A8 na str. 37 stavebního povolení, podle níž má stavebník po dobu realizace stavby povinnost zajistit možnost přístupu ke všem pozemkům i objektům, které se nachází v blízkosti staveniště, a též na vyjádření ŘSD k odvolání stěžovatelů, v němž ŘSD ubezpečilo, že zachová ústní dohodu a zajistí sjezd z komunikace na pozemky stěžovatelů parc. č. 183 a 184. Zásadní skutečností však zůstává, že posuzovanou skutkovou námitku

stěžovatelé uplatnili opožděně, a nemůžou se proto domáhat jejího vypořádání v řízení před správními soudy.“

Pokud jde o tvrzenou nemožnost, resp. zhoršení možnosti hospodaření na pozemcích p.č. 201 a 200/2 a s tím související požadavek na rozšíření předmětu vyvlastnění, který vyvlastňovaní vznesli ve svém podání ze dne 12.10.2020, pak KÚ KHK uvádí, že se nejedná o zemědělsky užívané pozemky, dle druhu pozemku uvedeného v KN jde o „trvalý travní porost“, fakticky se jedná o zatravněný prostor se skupinami stromů mezi polem a řekou Labe, jak je zřejmé z níže uvedeného snímku pořízeného z dálkového nahlížení do KN.

Jestliže tedy ust. § 4 odst. 3) zákona o vyvlastnění uvádí: „Není-li možné pozemek, stavbu nebo jejich část, popřípadě právo odpovídající věcnému břemenu užívat bez vyvlastňovaného pozemku, stavby nebo jejich částí či věcného břemene buď vůbec nebo jen s nepřiměřenými obtížemi, lze na ně rozšířit vyvlastnění, jestliže o to vyvlastňovaný požádá, i když není nezbytné k dosažení daného účelu.“, pak jsou to vyvlastňovaní, kdo by měl tvrdit a prokazovat konkrétní okolnosti dokládající onu nemožnost nebo „nepřiměřené obtíže“ a to v rámci vyvlastňovacího řízení. Vyvlastňovaní avšak nikterak ve vyvlastňovacím řízení nekonkretizovali, jak má dojít v důsledku vyvlastnění (resp. realizace stavby, pro kterou se vyvlastňuje) ke ztížení (znemožnění) hospodaření na uvedených pozemcích, neuvedli ani, jak reálně na těchto pozemcích hospodaří (vizte jejich požadavek na č.l.151 spisu).

Obr. č. 2 – snímek z KN

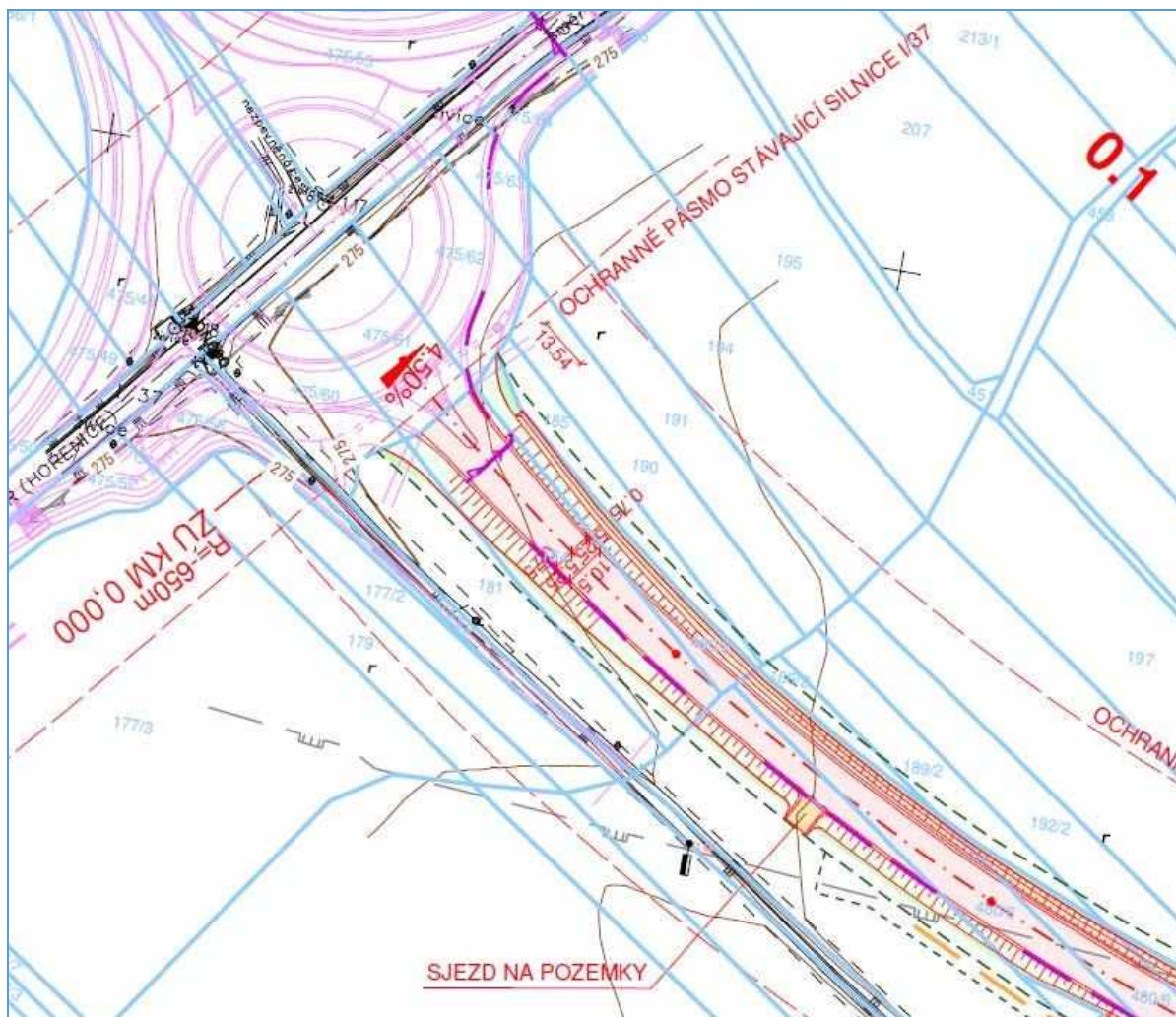
Realizací stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ přitom budou tyto pozemky přímo dotčeny toliko přeložkou plynovodu (vizte obr. č. 1) a ten s ohledem na hospodářské využití těchto pozemků jejich užívání ani přístupnost nikterak neomezuje. Dopravní dostupnost obou pozemků přitom zůstane zachována, neboť budou dále bezprostředně napojeny na sousední zemědělsky užívané pozemky, které jsou (a i po realizaci stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ budou) dopravně napojeny na sousední silnici sjezdem, resp. sjezdy (k tomu vizte předchozí text). Požadavek vyvlastňovaných na rozšíření předmětu vyvlastnění i na pozemky p.p.č. 201 a 200/2 tak, aby bylo vlastnické právo k nim přešlo na Českou republiku byla jim za uvedené poskytnuta náhrada tak nesplnil podmínky pro uvedené stanované cit. právní úpravou. Pro úplnost KÚ KHK uvádí, že se v případě uvedeného požadavku vyvlastňovaných z procesního hlediska nejedná o žádost ve smyslu § 45 správního řádu, ale o námitku. Z tohoto důvodu je postupováno tak, že je vypořádána v rámci odůvodnění rozhodnutí a není o ni rozhodnuto samostatným výrokem (k tomu KÚ KHK odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 68/2015-32 ze dne 27. 5. 2015: „[27] *Obdobně je nutno naložit s kasační námitkou F, ve spojení s kasační námitkou C. Stěžovatelka v žalobě původně vznášela právní námitku proti právnímu závěru žalovaného, že se na návrh na rozšíření vyvlastnění vztahuje koncentrace řízení proto, že je takový návrh považován za námitku proti vyvlastnění ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění. Krajský soud v napadeném rozsudku tuto žalobní námitku shledal nedůvodnou a shodně s žalovaným poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 35/2005 - 63 ze dne 8. března 2006. Uvedený rozsudek se sice zabýval právní úpravou vyvlastnění podle tehdy platného stavebního zákona, ta však byla obdobná jako úprava koncentrace ve vyvlastňovacím řízení podle § 22 odst. 2, ve spojení s § 4 odst. 3 zákona o vyvlastnění [srov. § 113 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož „námitky proti vyvlastnění musí účastníci řízení uplatnit nejpozději při ústním jednání. K námitkám uplatněným později a k námitkám, které byly v územním řízení zamítnuty nebo jež mohl účastník uplatnit v územním řízení podle tohoto zákona, se nepřihlíží. Na tuto skutečnost musí být účastníci řízení výslovně upozorněni.“, ve spojení s § 110 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb.: „Jestliže se vyvlastněním převádí vlastnické právo pouze k části pozemku nebo se omezuje jiné právo k pozemku či ke stavbě a vlastník nebo jiný oprávněný by nemohl využívat zbývající části pozemku nebo omezeného práva k pozemku či stavbě, popřípadě je mohl užívat jen s nepřiměřenými obtížemi, rozšíří se vyvlastnění i na zbývající část, pokud o to vlastník nebo jiný oprávněný požádá.“]. Za této právní úpravy tehdy Nejvyšší správní soud konstatoval, že takové námitky, včetně žádosti o rozšíření vyvlastnění, lze podat nejpozději při ústním jednání před správním orgánem. Vzhledem k obdobné právní úpravě podle zákona o vyvlastnění je přitom tento právní závěr použitelný i na ni, jak správně dovodily žalovaný správní orgán i krajský soud.“).*

KÚ KHK dále upozorňuje, že zmiňovaný z.č. 289/1995 Sb., o lesích (*dále jen lesní zákon*), vymezuje v § 2 pojem les, jako *lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění lesa*. Výkladem tohoto základního ustanovení zákona lze uvést dva základní vzájemně propojené komponenty lesa, a to lesní porosty s jejich prostředím, rozumí se jím prostředí důležité pro jejich zachování a obnovu a pozemky určené k plnění funkcí lesa. Pokud se tedy typické lesní porosty nacházejí na jiných pozemcích, nejde z hlediska práva o les, tedy zalesnění na pozemcích p.č. 201 a p.č. 200/2 není ve věcné působnosti lesního zákona. Nadto KÚ KHK uvádí, že zákonodárce a priori v ust. § 12 odst. 3 lesního zákona neuvádí nevhodnost k zalesnění na malých pozemcích, pouze je zde explicitně uveden souhlas orgánu státní správy k dělení pozemků, kdy by dělením vznikl zbytkový pozemek pod 1ha. Nehledě na skutečnost, že celková výměra obou pozemků p.č. 201 a p.č. 200/2 nedosahuje plošné výměry 1 ha. (7967 m²).

Pokud jde o blíže nekonkretizované tvrzení o tom, že stávající stavba plynovodu ze 70. let. 20 století je nelegální, pak KÚ KHK odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 03. 02. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1400/2004 (dostupný na www.nsoud.cz): „Není-li důvod k pochybnostem, že se určité věci v době dávno minulé (tj. kdy časový odstup od rozhodných skutečností podstatně překračuje i vydržecí lhůty nebo lhůty skartační) daly obvyklým či pravidelným způsobem, resp. (úředním) postupem, je důkazní břemeno o tom, že v daném případě tomu tak nebylo, na tom, kdo to tvrdí.“ A vyvlastňování v tomto případě důkazní břemeno neunesli, neb ani nic konkrétního k uvedenému netvrdili a nedoložili.

3b/ V další části bodu č. II a) vyvlastňování namítají, že u pozemku p.č. 184, který je předmětem žádosti o vyvlastnění celý, vyvstává pro vyvlastňované otázka, zda zbylé pozemky budou přístupné. Dle jejich tvrzení se ŘSD zavázalo zřídit na pozemek sjezd, ale do vydání stavebního povolení se tak nestalo.

K vypořádání této námítky odkazuje KÚ KHK na předchozí text.

Obr. č. 3 – výřez ke koordinačnímu situačnímu výkresu č. 1

3c/ V další části bodu č. II a) vyvlastňování namítají, že postoj ŘSD ke směně všech pozemků se změnil až po podání žádosti o vyvlastnění, kdy v únoru 2021 zařadilo do směny i pozemky p.č. 201 a p.č. 200/2. Po obnově jednání však k dohodě nedošlo, neboť vyvlastnitel 1) neakceptoval, že pozemky navrhované ke směně jsou rovnocenné. Dle vyvlastňovaných poté ŘSD ani Valbek, spol.sr.o., nijak

nereagovaly, což je v rozporu s judikaturou vymezující podmínky pro vyvlastnění (tj. nutnost reálné snahy dosáhnout dohody namísto vyvlastnění).

Na toto KÚ KHK reaguje podrobněji v jiné části odůvodnění tohoto rozhodnutí. Ve stručnosti lze jen konstatovat, že všechna tato jednání mezi zástupcem vyvlastnitelů a vyvlastňovanými, byla učiněna po podání společné žádosti o vyvlastnění, přičemž zákonné podmínky pro vyvlastnění byly splněny (z hlediska požadavků na žádost, resp. rozsahu a obsahu jednání mezi vyvlastniteli a vyvlastňovanými) již ke dni podání žádosti o vyvlastnění (vizte blíže část IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z tohoto důvodu KÚ KHK považuje jednání iniciovaná vyvlastniteli po podání žádosti o vyvlastnění za nadstandartní postup, který svědčí závěru, že snaha vyvlastnitelů nebyla toliko formální.

4/ V bodě č. II b) vyvlastňovaní namítají, že jim nebyly doručeny řádné návrhy kupních smluv spolu se znaleckým posudkem, se stanovením obvyklé ceny. Jako vady uvádějí, že jim nebyly doručeny geometrické oddělovací plány a naopak jen neověřené, nezákonně pořízené fotokopie části geometrických plánů uvedených v posudku Bc. A. Mikuláše (*pozn. titul „bakalář“ uvádějí vyvlastňovaní*), ze dne 11. 5. 2019, č. 4684/261/2019, na který smlouva odkazuje, když i tento posudek ve svých závěrech oceňuje neexistující pozemek p.č. 180/20, orná půda. Právní jednání vyvlastnitelů uvedené v kupní smlouvě, vztahující se k předmětným pozemkům, je tak pro jejich nedostatečnou identifikaci a absenci připojených geometrických plánů, jakož i pro zjevnou vadnost v jejich označení (neexistující pozemek p.č. 180/20, orná půda), absolutně neplatné (§ 588 OZ). Dále uvádějí, že tento geometrický plán musel být součástí návrhů kupních smluv, jinak by se jednalo o listiny, na základě kterých, by nebylo možné provést změnu zápisu v katastru nemovitostí.

Na toto KÚ KHK může uvést, že pozemky uvedené ve výrocích tohoto rozhodnutí (které byly i předmětem návrhu kupní smlouvy) byly odděleny v souladu s geometrickými plány vyhotovenými společností Valbek, spol.s.r.o. Vaňurova 505/17, 460 07 Liberec 3, všechny byly schváleny Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrálním pracovištěm Náchod, doposud však nebyly zapsány do katastru nemovitostí – to však nezpůsobuje nedostatek jejich identifikace, resp. neurčitost návrhu kupní smlouvy. V ust. § 5 odst. 3) zákona o vyvlastnění je uvedeno: *„Pokud je předmětem smlouvy část pozemku, je nedílnou součástí návrhu smlouvy geometrický plán tuto část pozemku vymezující.“* Dle KÚ KHK zde zákonodárce neuvádí, jakou konkrétní formou musí být vyvlastňovanému předložen geometrický plán. Vyvlastnitel 1) i vyvlastnitel 2) předložili vyvlastňovaným dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o vyvlastnění znalecké posudky, jejichž součástí jsou geometrické plány (kopie). Konkrétně ve znaleckém posudku č. 4684/261/2019 ze dne 11.05.2019, jenž vypracoval pro vyvlastnitel 1) soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš, jsou přílohou kopie geometrických plánů č. 114-44/2017 ze dne 23.01.2018 a 121-47/2018 ze dne 08.11.2018. Ve znaleckém posudku č. 4876/28/2020 ze dne 19.05.2020, jenž vypracoval pro vyvlastnitel 2) soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš, je přílohou kopie geometrického plánu č. 119-26/2018 ze dne 25.10.2019. Tento způsob, kterým byly vyvlastňovaným předloženy geometrické plány, považuje KÚ KHK v tomto konkrétním případě za zcela dostačující a legitimní, neboť rozhodná právní úprava nestanoví, že by bylo nutné předkládat originály geometrických plánů; navíc - a to je v daném případě zcela specifické a zásadní - nutno upozornit, že vyvlastňovaní vznášejí tuto námitku až nyní, v průběhu jednání o návrhu kupní smlouvy v tomto problému nespatořovali, což svědčí o účelovosti jejich jednání - důvodem, proč nedošlo k akceptaci návrhů kupních smluv totiž nebylo to, co je nyní v rámci námítky tvrzeno – vyvlastňovaní nikterak po obdržení návrhu kupní smlouvy v tomto ohledu nekontaktovali vyvlastnitel 1) či jeho zástupce. Vyvlastňovaní věděli, jaké nemovitosti a v jakém rozsahu jsou předmětem návrhu kupní smlouvy – to dokládá např. e-mail ze dne 19. 08. 2019 odeslaný panem XXX (kde v závěru uvádí, že stejný postoj jako on zastává i jeho manželka) panu

Petru Kudláčkovi (pověřený zaměstnanec zástupce vyvlastnítele 1)), kde je uvedeno, že v návrhu kupní smlouvy specifikované pozemky navrhují vyvlastňovaní směniti za jiné, v e-mailu specifikované pozemky, přičemž vyvlastňovaní i určili v této zprávě výměru těchto pozemků).

Důvodem k odmítnutí návrhů kupních smluv byla a) neshoda na výši kupní ceny a b) požadavek vyvlastňovaných na směnu pozemků – uvedené KÚ KHK zjistil z příloh žádosti o vyvlastnění, tj. kopií komunikace mezi zástupcem vyvlastnítele 1) a vyvlastňovanými či jejich zástupkyní (jde zejména o dopisy vč. návrhů kupních smluv s datem 17. 09. 2019 odeslané vyvlastňovaným zástupcem vyvlastnítele 1) a následná reakce pana XXX datovaná 08. 06. 2019 a jeho e-mail ze dne 19. 08. 2019, dále vyjádření paní Mgr. Petry Raškové, advokátky, dat. 27. 04. 2020 – podklady jsou založeny na č.l. 85 – 116 spisu).

Z tohoto důvodu je nutné reagovat na související tvrzení, že součástí kupní smlouvy musel být geometrický plán, jinak by se nejednalo o listinu způsobilou k zápisu do KN - KÚ KHK uvádí, že v dopise datovaném 17. 09. 2019, jehož přílohou byl návrh kupní smlouvy a byl adresován paní XXX, je mj. uvedeno: „*Originály smluv a další materiály zasílám rovněž na doručenkou Vašemu manželovi. V případě akceptace návrhu použijte prosím smlouvy a ost. tiskopisy ze zásilky Vašeho manžela.*“ Důvodem pro uvedený postup byla bezpochyby nutnost dodržet pravidlo uvedené v ust. § 561 odst. 2) OZ: „*Jedná-li více osob, vyžadují se jejich projevy na téže listině při právním jednání, kterým se zřizuje nebo převádí věcné právo k nemovité věci, anebo kterým se takové právo mění nebo ruší.*“ Navíc k podání návrhu na vklad do KN v daném případě nedošlo a to již „jen“ proto, že vyvlastňovaní návrhy neakceptovali z důvodu svých jiných představ o ceně, resp. požadovali uzavření směnné smlouvy; z tohoto důvodu je nastolení otázky, zda by eventuálně šlo v případě uzavřené kupní smlouvy o listinu způsobilou pro zápis do KN irelevantní.

S tímto tvrzením vyvlastňovaných, že návrh kupní smlouvy (smlouva č. E-472/Ho) ze dne 05.09.2019, který jim byl doručen, byl absolutně neplatný, se zabýval i Krajský soud v Hradci Králové v odůvodnění svého rozsudku KS HK v bodech 123, 124 a 126, shodně s argumentací KÚ KHK:

123. S výše uvedeným tvrzením krajský soud nesouhlasí. Kontraktační proces, který je předpokladem (v případě jeho neúspěšného dokončení) pro zahájení řízení o vyvlastnění, subsidiárně podléhá soukromoprávní úpravě kontraktačního jednání v o.z. K tomu srov. § 545- § 588 o.z. a regulace relativních majetkových práv v části čtvrté o.z.

124. Na tomto místě by krajský soud spíše poopravil tvrzení žalobců, kteří se domnívají, že neurčitost a nesrozumitelnost právního jednání způsobuje jeho absolutní neplatnost. Uvedené neplatí od nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., neboť dle jeho § 553 způsobuje nesrozumitelnost a (nebo) neurčitost právního jednání zdánlivost, to vše však za předpokladu, že obsah právního jednání není možné mezi stranami jednání zjistit ani výkladem. Absolutní neplatnost právního jednání je potom normována v dikci § 588 o. z. Zdánlivé je potom právní jednání, které nikdy nevzniklo, respektive nikdy právním jednáním nebylo a k tomuto se podle § 554 o. z. nepřihlíží. Absolutně neplatné právní jednání je právním jednáním ve smyslu § 545 o. z., avšak k jeho neplatnosti musí soud přihlédnout i bez návrhu.

126. V nyní posuzované věci nešlo v případě kupní smlouvy č. E-472/Ho o zdánlivé právní jednání ve smyslu § 553 odst. 1 o. z., neboť předmět smlouvy – geometrickými plány oddělené části Předmětných pozemků - byl stranám kontraktačního procesu znám. Předmět kupní smlouvy byl žalobcům znám jednak z obsahu „znaleckého posudku“ č. 4684/261/2019, jehož byly geometrické plány přílohou – s tímto se žalobci seznámili, jak plyne i z jejich tvrzení v žalobě. Skutečnost, že žalobcům, jako straně kontraktačního procesu a smlouvy byl znám předmět kupní smlouvy, plyne i z e-mailové korespondence s žalobcem a), který v této reaguje na zasílanou smlouvu a dále požaduje části

Předmětných pozemků směřit – sám při komunikaci uvádí parc. č. částí pozemků oddělených dle geometrických plánů (předmět kupní a později směnné smlouvy), tj. parcelní čísla „nově vzniklých pozemků“ [k tomu srov. např. e-mail od žalobce a) ze dne 19. 8. 2019 na č. I. 106 správního spisu].

5/ Vyvlastňování uvádějí: „*Neověřené kopie částí geometrických plánů uvedené v posudku nebyly ani pořízeny úředně oprávněnými zeměměřičskými inženýry, což je výlučný a jedinečný subjekt k tomu oprávněný, podle § 16 odst. 6 zák. o zeměměřičství, ale společností Valbek (viz informace uvedená v posudku Bc. A. Mikuláše), nemůže se tak jednat o veřejnou listinu, kterou předpokládá ust. § 1028 OZ a § 48 zák. č.*“

KÚ KHK k tomuto uvádí, že se vyvlastňování mýlí. Předmětné geometrické plány byly totiž v souladu s právní úpravou (ust. § 16 odst. 6) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství, ve zn. pozd. předpisů) opatřeny razítkem a podpisem oprávněné zeměměřičské inženýrky – paní Ing. Jany Segešové. To KÚ KHK zjistil jednak vlastních originálů geometrických plánů (čl. 72 a násl. spisu), ale i předmětného znaleckého posudku, jehož přílohou je kopie geometrických plánů (čl. 92 spisu).

6/ Vyvlastňování dále uvádějí: „*Další nesrozumitelnost pak vyplývá při porovnání návrhu kupní smlouvy, návrhu na zahájení vyvlastňovacího řízení a návrhu na vydání mezitímního rozhodnutí. V žádosti o vydání mezitímního rozhodnutí se totiž – v rozporu s obsahem předchozích právních úkonů týkajících se pozemku parc. č. 184 v kat. úz. Hořenice – uvádí, že z parc. 184, dosud zapsané na LV 472 pro kat. úz. a obec Hořenice, se mají vyčlenit dvě nové parcely, a to jedna o rozměrech 1834 m² a druhá o rozměrech 865 m².*“

KÚ KHK uvádí, že jak návrh kupní smlouvy, tak i žádost o vyvlastnění a rovněž žádost o vydání mezitímního rozhodnutí obsahují zcela identické údaje, když uvádějí, že má dojít ke vzniku dvou parcel z pozemku p.č. 184 – jde o poz. parcelu č. 480/1 (výměra 1834 m²) a poz. parcelu č. 480/4 (výměra 865 m²).

7/ Dále vyvlastňování namítají, že podle obsahu návrhu kupní smlouvy č. E-472/Ho měli mít významně slabší postavení, což v dalších pěti bodech upřesňují.

KÚ KHK může na úvod obecně připomenout, že smlouvy uzavřené dle ust. § 1724 až ust. § 1788 OZ projevují vůli stran zříditi mezi sebou závazek a řídit se obsahem smlouvy. V mezích právního řádu je stranám ponecháno na vůli svobodně si smlouvu ujednat a určit její obsah. Tedy pokud vyvlastňování nesouhlasili s některými ujednáními obsažených ve smlouvě č. E-472/Ho měli toto uplatňovat u vyvlastnitelů, aby došlo k vzájemné shodě. Tyto námitky vyvlastňovaných však nebyly doposud (do 01.04.2021) uplatněny, přestože jim byl návrh předmětné smlouvy doručen dne 03.10.2019, respektive 04.10.2019. Z tohoto důvodu považuje KÚ KHK vznesení takovéto námitky až nyní jako účelové. KÚ KHK je přitom z úřední činnosti známo, že identická ustanovení návrhů smluv, která jsou vyvlastňovanými nyní napadána, jsou ze strany ŘSD navrhována všem dalším vlastníkům nemovitostí a běžně dochází k uzavření kupních smluv s takto vymezenými právy a povinnostmi. Navíc nutno připomenout, že není povinností (a v řadě případů to není ani možné), aby smlouva obsahovala zcela vyvážená práva a povinnosti stran. Pokud se tedy vyvlastňování odkazují na § 1800 OZ, pak je třeba upozornit, že v nyní projednávané věci se nejedná o smlouvy uzavírané adhezním způsobem (ve smyslu § 1798 odst. 1) občanského zákoníku), když vyvlastňování měli reálnou možnost o obsahu návrhů smluv (z hlediska práv a povinností stran) jednat s vyvlastniteli, avšak o své vůli tak neučinili.

Tyto závěry podporuje rovněž rozsudek KS v HK:

„130. Stejně tak není pravdou, jak tvrdí žalobci, že jim kupní smlouva byla předložena jako smlouva uzavíraná tzv. adhezním způsobem. Smlouvy uzavírané adhezním způsobem jsou upraveny v § 1789 o.

z. tak, že jde o smlouvu, jejíž základní podmínky byly určeny jednou ze smluvních stran nebo podle jejích pokynů, aniž slabší strana měla skutečnou příležitost obsah těchto základních podmínek ovlivnit.

131. Kupní smlouva byla vypracována a zaslána ŘSD ČR jako vyvlastnitelem, avšak tato byla zaslána k připomínkám či protinávrhům, jak ostatně plyne i z průvodního dopisu přiloženého k návrhu kupní smlouvy (č. l. 103 správního spisu). Žalobci k návrhu kupní smlouvy žádné věcné připomínky či protinávry nevznesli, na další ustanovení kupní smlouvy, ve kterých spatřují nerovnost ve vztahu k ŘSD ČR jako vyvlastniteli poukazují až nyní [k tomu srov. reakce žalobce a) na č. l. 104 správního spisu]. Žalobce a) ihned po zaslání návrhu kupní smlouvy navrhl celou věc řešit uzavřením smlouvy směnné – k tomu srov. jeho e-mail ze dne 19. 6. 2019 na č. l. 106 správního spisu.

132. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že kupní smlouva nebyla uzavírána jako smlouva adhézní, respektive tento závěr není možné s ohledem na dosavadní průběh kontraktačního jednání mezi stranami učinit.“

8/ V bodě č. II bb) vyvlastňovaní namítají, že jim v souvislosti se zřízením věcného břemene nebyl doručen řádný návrh kupní smlouvy (pozn. myšleno asi „Smlouva o zřízení věcného břemene“) s přesným specifikováním a rozsahem věcného břemene, když v návrhu smlouvy je uvedeno, že přeložka plynovodu činí 96 metrů, ale ve znaleckém posudku č. 4876/28/2020 ze dne 19.05.2020, jenž vypracoval pro vyvlastnítele 2) soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš je uveden údaj 446 m².

Dále dle vyvlastňovaných: „Vyvlastňovaným proto mělo být umožněno se před uzavřením příslušné smlouvy seznámit s projektovanou částí zatížení příslušného pozemku v terénu, což však v této věci splněno nebylo; pokud by byli k plánovanému zatížení při ohledání pozvaní, s umístěním věcného břemene by rozhodně nesouhlasili s tím, že samotný stávající plynovod na pozemku umístěný, od něhož se má přeložka plynovodu realizovat, je stavbou bez řádného stavebního povolení a tuto stavbu plynovodu je třeba nejprve legalizovat.“

Dále vyvlastňovaní uvádějí, že od doručení posudku soudního znalce, vypracovaného dne 19.05.2020 do podání žádosti o vyvlastnění dne 02.06.2020 nemohla zjevně uplynout doba 90 či 60 dnů. Proto vyvlastňovaní považují podání žádosti o vyvlastnění za předčasné, bez naplnění zákonné podmínky.

KÚ KHK nejprve zrekapituluje otázku doručování návrhů Smluv o zřízení věcného břemene vyvlastňovaným. Vyvlastnitel započal s vyvlastňovanými jednání o uzavření smlouvy na zřízení věcného břemene – služebnosti inženýrské sítě „SO 501 Přeložka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170 - 0,580“, tím, že zaslal vyvlastňovaným, na adresy dle evidence katastru nemovitostí, dopisy s návrhem na uzavření smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě, spolu s návrhem příslušné smlouvy, kde náhrada byla stanovena dle ust. § 3b odst. 3) liniového zákona. Tyto materiály převzala paní XXX dne 02.04.2020. Pan XXX zásilku nepřevzal. Součástí nedoručené zásilky určené panu XXX byly, dle přílohy dopisu ze dne 27.03.2020: 5x návrh smlouvy o zřízení věcného břemene S 501, odpovědní obálka, plná moc a oznámení o zpracování osobních údajů. Na závěr dopisu byl uveden text: „Bude-li to ve Vašich možnostech, prosím o zajištění podpisu druhého spoluvlastníka vaší manželky XXX. Oba úředně ověřené podpisy musí být na výtisku ORIGINÁL. Pokud tento požadavek není ve Vašich možnostech prosím zašlete VŠECHNY Vámi podepsané smlouvy zpět.“. V zásilce, kterou si paní XXX převzala dne 02.04.2020, byl v dopise ze dne 27.03.2020 text: „V návaznosti na výše uvedené informace jsme si dovolili zaslat Vašemu manželovi návrh příslušných smluv v počtu pěti vyhotovení. Ve smlouvě se cena sjednává ve výši 30.000,- Kč. Tato cena je tvořena dle ust. § 3b odst. (3) zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, v platném znění. Tato cena Vám bude uhrazena v poměru k spoluvlastnickému podílu v termínu uvedeném ve smlouvě. Dovolujeme si Vám sdělit, že toto navýšení je umožněno pouze v

případě dobrovolného uzavření smlouvy. Tento způsob doručení jsme zvolili vzhledem ke skutečnosti, že v případě smlouvy o služebnosti je bezpodmínečně nutné, aby podpisy všech spoluvlastníků byly na téže listině.“ Z uvedeného jasně vyplývá, že vyvlastnitel 2) postupoval legitimně a ve shodě s dále uvedenými dvěma právními normami, jak již byly zmíněny v případě návrhu kupní smlouvy. Dle ust. § 561 odst. 2) OZ: „*Jedná-li více osob, vyžadují se jejich projevy na téže listině při právním jednání, kterým se zřizuje nebo převádí věcné právo k nemovité věci, anebo kterým se takové právo mění nebo ruší.*“ a dále ve shodě s vyhl. č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška; *dále jen katastrální vyhláška*), která v ust. § 62 odst. 1) uvádí povinnost katastrálního úřadu zkoumat vlastnoruční podpisy na soukromé listině při řízení o povolení vkladu u podpisů, jenž nejsou úředně ověřeny, z čehož vyplývá, že pro snazší činnost katastrálních úřadů, je třeba opatřit podpis s úředním ověřením. V opačném případě jsou katastrální úřady nuceny podpisy na listinách zkoumat. Vzhledem k tomu, že pozemky p.č. 183, p.č. 201 a p.č. 200/2 jsou ve spoluvlastnickém podílu, bylo zapotřebí opatřit úředně ověřené podpisy obou vlastníků, tedy pana XXX a paní XXX na stejnopise „*Smlouva o zřízení věcného břemene*“. V obou dopisech navíc byly kontakty na vyvlastnitel 2), konkrétně: adresa, dvě telefonní čísla a email, kde se mohl některý z vyvlastňovaných případně domluvit na jiném, než na navrhovaném postupu ze strany vyvlastnitel 2).

KÚ KHK uvádí, že i tato námitka vyvlastňovaných byla vznesena až ve vyvlastňovacím řízení, přestože mohla být řešena v době, kdy se mohla získat potřebná práva o zřízení věcného břemene dohodou. Ve *Smlouvě o zřízení věcného břemene* je v části I bodě 2 uvedeno, že plynárenské zařízení VTL plynovodu DN 200, SO 501 Přelozka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170-0,580, včetně jeho součástí, příslušenství a opěrných a vytyčovací bodů, bude uloženo v služebních pozemcích v celkové délce 96 metrů. Tedy údaj o celkové délce plynárenského zařízení. Naproti tomu údaj uvedený v geometrickém plánu č. 119-26/2018 ze dne 25.10.2019, jenž je součástí znaleckého posudku č. 4876/28/2020 ze dne 19.05.2020, jenž vypracoval pro vyvlastnitel 2) soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš je uveden údaj 446 m², což určuje plochu uloženého plynárenského zařízení, včetně plochy ochranného pásma, přesně dle zmiňovaného energetického zákona. Mezi těmito údaji KÚ KHK nespátřuje žádný rozpor.

Pokud jde o tvrzené nedodržení podmínek pro vymezení věcného břemene vč. nepozvání vyvlastňovaných na jeho vytyčení v terénu, je prvně třeba opětovně zdůraznit, že důvodem neuzavření smlouvy o zřízení věcného břemene nebyla tvrzená absence určitosti věcného břemene. Důvodem bylo, že vyvlastňovaní na uvedené návrhy smlouvy nikterak nereagovali (což evidentně souviselo s jejich celkovým přístupem k situaci – vizte text ve věci návrhu kupní smlouvy). Nezávisle na uvedeném nutno zmínit, že pokud sami vyvlastňovaní uvádějí, že by i přes provedení vymezení věcného břemene v terénu s tímto nesouhlasili, jen tím dokazují, že by byl takový postup zcela zbytečný. Předmětný geometrický plán byl odsouhlasen příslušným katastrálním úřadem a KÚ KHK nemá pochybnosti o jeho správnosti, kdy mu ani nepřísluší zasahovat do příslušnosti správního orgánu vykonávající agendu na jiném úseku st. správy.

KÚ KHK uvádí, že i po podání žádosti o vyvlastnění dochází k jednání o získání práv dohodou a v případě, kdy dojde k dohodě, řízení se dle ust. § 23 odst. 2, písm. b) zákona o vyvlastnění. V této souvislosti lze uvést příkladem vyvlastňovací řízení vedené na KÚ KHK, pod sp. zn.: KUKHK 15053/MJ/2020, KUKHK 28145/MJ/2020, KUKHK 1277/MJ/2021, KUKHK 13465/DS/2021, KUKHK 6639/DS/2021, KUKHK 11199/DS/2021, KUKHK 15841/DS/2021, KUKHK 36357/DS/2021, KUKHK 18530/DS/2021, KUKHK 36357/DS/2021, KUKHK 34429/DS/2021, KUKHK 34976/DS/2021, KUKHK 29480/DS/2021, KUKHK 34089/DS/2021, KUKHK 10550/MJ/2020, KUKHK 10557/MJ/2020.

Dle ust. § 3 odst. 6) liniového zákona: „*Jde-li o práva potřebná pro uskutečnění stavby dopravní nebo energetické infrastruktury, je podmínka přípustnosti vyvlastnění spočívající v nemožnosti získat tato práva dohodou nebo jiným způsobem splněna, pokud byl vyvlastňovanému doručen návrh na uzavření smlouvy o získání práv k pozemku nebo ke stavbě, která jsou předmětem vyvlastnění, a smlouva nebyla ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení návrhu uzavřena, přestože se vyvlastnitel nejméně 30 dnů před podáním žádosti o vyvlastnění pokusil s vyvlastňovaným o návrhu smlouvy jednat.*“

KÚ KHK k uvedenému prvně uvádí tu zásadní okolnost, že jednání mezi zástupcem vyvlastnítele 2) a vyvlastňovanými vždy bezprostředně souvisela s jednáním jménem vyvlastnítele 1) – obě věci spolu souvisejí jak z hlediska místa, tak z hlediska důvodu potřeby získání práv k nemovitostem; tato jednání probíhala od roku 2019. Pokud jde o oslovení vyvlastňovaných s návrhem smlouvy o zřízení věcného břemene, pak lze uvést, že pan XXX si zásilku obsahující návrh smlouvy o zřízení věcného břemene nevyzvedl (oznámeno 29. 03. 2020, uloženo do 29. 04. 2020) a paní XXX si zásilku převzala dne 02. 04. 2020, přičemž dle ust. § 5 odst. 1) zákona o vyvlastnění: „*Vyvlastnění je přípustné, pokud se vyvlastniteli nepodařilo ve lhůtě 90 dnů uzavřít smlouvu o získání práv k pozemku nebo ke stavbě potřebných pro uskutečnění účelu vyvlastnění stanoveného zákonem. Lhůta k uzavření smlouvy s vyvlastňovaným počíná běžet dnem následujícím po doručení návrhu na uzavření smlouvy vyvlastňovanému.*“ Žádost o vyvlastnění byla podána dne 02. 06. 2020, tedy den po uplynutí 60 dnů ode dne 02. 04. 2020. Sic je tedy nepochybné, že uvedená 90 denní lhůta před podáním žádosti o vyvlastnění neuplynula, bylo i po jejím podání mezi vyvlastniteli a vyvlastňovanými dále jednáno.

Ani po roce od zaslání zákonem požadovaných návrhů smluv však k dohodě nedošlo – z tohoto důvodu a v tomto konkrétním případě považuje KÚ KHK nedodržení oné 90 denní lhůty za formální pochybení vyvlastnítele 2), které se ve sféře práv vyvlastňovaných nikterak negativně neprojevilo a projevit nemohlo.

Tyto závěry podporuje rovněž rozsudek KS v HK:

„135. Tvrdí, že návrh smlouvy vůbec neuvádí, jakým způsobem se dospělo k závěru, že navrhované omezení vlastnického práva vyvlastňovaných přeložkou plynovodu činí 96 m (délková míra).

Uvedený údaj o rozsahu vyvlastnění – 96 běžných metrů – je pak dle nich v absolutním rozporu s později doručeným posudkem Bc. A. Mikuláše a s návrhem na vyvlastnění i s návrhem na vydání Mezitímního rozhodnutí, kde se uvádí vyvlastnění pro společnost GasNet z pozemkové parcely 183 v rozsahu 271 m_e, z pozemkové parcely 200/2 v rozsahu 76 m_e, z pozemkové parcely č. 201 v rozsahu 99 m_e, celkem 446 m_e. Žalobcům mělo být nadto umožněno se před uzavřením příslušné smlouvy seznámit s projektovanou částí zatížení příslušného pozemku v terénu, což však v této věci splněno nebylo.

136. Ve Smlouvě o zřízení věcného břemene je v části I bodě 2 uvedeno, že plynárenské zařízení VTL plynovodu DN 200, SO 501 Přeložka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170-0,580, včetně jeho součástí, příslušenství a opěrných a vytyčovacích bodů, bude uloženo v služebních pozemcích v celkové délce 96 metrů. To je údaj o celkové délce plynárenského zařízení. Naproti tomu údaj uvedený v geometrickém plánu č. 119-26/2018 ze dne 25. 10. 2019, jenž je součástí „znaleckého posudku“ č. 4876/28/2020 ze dne 19. 5. 2020, jenž vypracoval pro vyvlastnítele 2) soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš (znalec je žalobci a v posudcích uveden s akademickým titulem „Bc.“, následně však doplnil své vzdělání a používá akademický titul „Ing.“, jak uvedl žalovaný v Mezitímním rozhodnutí, pozn. krajského soudu) činí 446 m_e, což určuje plochu uloženého plynárenského zařízení, včetně plochy ochranného pásma, přesně dle zmiňovaného energetického zákona. Mezi těmito údaji tak není žádný rozpor.

137. *Stejně tak zde nebyl důvod pro vytyčení věcného břemene v terénu, neboť toto bylo zachyceno na geometrických plánech, které byly žalobcům známy.*“

9/ V bodě č. II c) vyvlastňování zpochybňují postavení soudního znalce Ing. Alexandra Mikuláše, IČO 40112926, se sídlem Na Hrázi 180, 561 17 Dlouhá Třebová s tím, že nespĺňuje podmínky pro výkon znalecké činnosti.

K tomuto KÚ KHK může konstatovat, že Ing. Alexandr Mikuláš byl jmenován rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové dne 23.10.1998 pod. č.j. Spr 1996/98 pro základní obor ekonomika – odvětví ceny a odhady nemovitostí. Tyto základní informace jsou uvedeny ve znalecké doložce posudku č. 4684/261/2019. Soudní znalec Ing. Alexandr Mikuláš je uveden rovněž v seznamu soudních znalců na Ministerstvu spravedlnosti. Dle zveřejněného akademického titulu vyplývá, že Ing. Alexandr Mikuláš má vystudovaný magisterský studijní program.

10/ Dále vyvlastňování namítají, že na jakékoliv kopii by měl být uvedený znalecký posudek podepsán znalcem a opatřen úřední pečeti a svázán.

Na toto KÚ KHK uvádí, že je mu známo, že uvedený znalecký posudek nebyl v roce 2019 zadavateli dodán v písemné podobě, dle tehdy účinného zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ale elektronicky. Tento zákon tuto formu podání, elektronicky, nijak blíže neupravoval. Za současné právní úpravy - zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech (účinnost od 01. 01. 2021) lze dle § 27 odst. 2) podat znalecký posudek v elektronické podobě, tedy bez podpisu znalce a otisku znalecké pečeti, kdy postačí vložení elektronického podpisu. Pokud je potřeba, může si zadavatel u soudního znalce vždy písemnou podobu posudku vyžádat. KÚ KHK tento znalecký posudek vypracovaný Ing. Alexandrem Mikulášem zařadil do spisu toliko jako písemný důkaz předložený vyvlastnitelem. KÚ KHK k tomuto uzavírá, že rovněž v tomto případě nebyla tato námitka uplatněna v průběhu jednání mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovaným a jde o okolnost formálního charakteru, snadno odstranitelnou; žádné pochybnosti o autenticitě znaleckého posudku, resp. jeho el. verze, vyvlastňování ani nevznikli. Tato namítaná okolnost není a nebyla důvodem, proč k dohodě mezi účastníky řízení nedošlo a KÚ KHK tak uvedené nepovažuje za okolnost, z které by bylo možné dovodit nesplnění podmínek pro vyvlastnění.

11/ Následně vyvlastňování upozorňují, že jim byl zaslán s kupní smlouvou posudek „*Bc. Alexandra Mikuláše*“ ze dne 11.05.2019 č. 4684/261/2019, který má dle zadání oceňovat pozemky p. č. 480/1, 480/4, 480/15 a 480/20, avšak dle jeho závěrů (Tabulka č. 3 - stanovení obvyklé ceny pozemku) jsou oceněny pozemky p.č. 480/1, 480/4, 480/15 a 180/20. Z fotokopií neověřených geometrických plánů, které jsou v posudku částečně uvedeny, vyplývá, že ze stávajících parcel mají být vyčleněny pozemky p.č. 480/1, 480/4, 480/15, 480/16 a 480/20. Toto považují vyvlastňování za zmatečnost a neurčitost posudku.

Tuto chybu považuje KÚ KHK za chybu ryze formální (písařskou, kdy místo „480/20“ bylo chybně uvedeno „180/20“), jenž nemá žádný vliv na obsah a závěry znaleckého úkolu, neboť v části A. *Nález*, v bodě č. 1. *Znalecký úkol*, v bodě č. 7. *Celkový popis a* č. 9 *Obsah znaleckého posudku* jsou parcelní čísla pozemků, konkrétně p.č. 480/1, p.č. 480/4 a p.č. 480/15 uvedeny v souladu s geometrickým plánem 114-44/2017 a pozemek p.č. 480/20 v souladu s geometrickým plánem č. 121-47/2018. Nadto KÚ KHK uvádí, že pozemek p.č. 480/16 byl původně vyčleněn v geometrickém plánu č. 114-44/2017 ze dne 23.01.2018 z pozemku p.č. 200/2, ale z důvodů závazného stanoviska MěÚ Jaroměř, odboru životního prostředí, pro Územní rozhodnutí 32/2019 o umístění rozsahu změny Územního rozhodnutí 10/2016 o umístění stavby ze dne 03.09.2019, byl změněn geometrickým plánem č. 121-47/2018 ze dne 08.11.2018 na pozemek p.č. 480/20, rovněž z původního pozemku p.č. 200/2. Nadto

KÚ KHK uvádí, že vzhledem k nově vytvořenému geometrickému plánu č. 154-117/2021, je tato námitka vyvlastňovaných v současné době zcela irelevantní.

12/ Dále vyvlastňování namítají podjatost znalce a z toho plynoucí nezpůsobilost znaleckého posudku jako podkladu, na základě něhož by mohla být učiněna jakákoli skutková zjištění. Nestrannost znalce, jenž zajišťuje objektivní odborné stanovisko ke skutkové otázce ocenění převáděných nemovitostí, je mj. upravena v § 11 cit. zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících (předpis účinný v době zpracování znaleckého posudku), tak že „znalec nesmí podat posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti“. Dle tvrzení vyvlastňovaných podal Bc. Alexandr Mikuláš znalecký posudek jako znalec podjatý, tj. závislý na ŘSD ČR či společnosti Valbek spol. s.r.o., k jejichž zadání byl posudek zpracován. Vyvlastňování dále namítají, že znalec při své znalecké činnosti nevycházel jen z platných právních předpisů, jak mu ukládá zákon a znalecký slib, ale opíral se o „interní sdělení ŘSD, příkazy ŘSD a další pokyny pro provedení ocenění“. Vyvlastňování uvádí, že tímto je přímo prokázáno, že znalec straní ŘSD ČR, přičemž tento postup zapovídá konstantní judikatura Ústavního soudu, dle které „Je třeba, aby získávání podkladů znalec provedl transparentním způsobem, respektujícím rovnost účastníků“ (vizte např. usnesení ÚS, vedeno pod sp. zn. I. ÚS 2405/11, dostupné na www.usoud.cz). Znalec, dle vyvlastňovaných, pro použitou porovnávací metodu využil jen tržních cen zemědělských pozemků, zjevně v souladu s interní instrukcí ŘSD ČR, a v posudku vůbec nezvažoval, zda není namísto ocenění provedené s porovnáním pozemků stavebních, jak činí jiní znalci při oceňování obdobných nemovitostí pro totožné účely tj. vyvlastnění pro stavbu silnic a dálnic. Dále vyvlastňování uvádějí, že porušení principu neustrannosti při znalecké činnosti „Bc. A. Mikuláše“ vyplývá především z jeho ekonomické závislosti na ŘSD ČR, které mu zadává znalecké posudky buď přímo, anebo prostřednictvím společností provádějících na základě smlouvy tzv. inženýring při výstavbě silnic a dálnic pro ŘSD ČR, jako jsou společnosti Valbek spol. s.r.o., Pragoprojekt, a.s., popřípadě dalšími.

KÚ KHK na tyto námitky může uvést, že znalec použil pro porovnávací metodu správně zemědělské pozemky z realizovaných prodejů z k.ú. Hořenice a okolních k.ú. Jaroměř, Čáslavky, Dolany u Jaroměře, Sviništiny a Velký Třebešov, dle účelu znaleckého posudku, zejména z ust. § 10 odst. 5) zákona o vyvlastnění. Vzhledem k tomu, že v závěru znaleckého posudku jsou uvedeny ceny pozemků, jenž se nikterak zásadně neliší od ostatních posudků zpracovaných jinými znalci ve vyvlastňovacích řízeních s obdobným předmětem (tj. zemědělská půda), nemá důvod KÚ KHK uzavřít, že byl dán zákonný důvod pro nezpracování znaleckého posudku pro poměr znalce k věci, účastníkům či jejich zástupcům. Ba právě naopak – jestliže by znalec explicitně porušil zákon (ust. § 10 odst. 5) zákona o vyvlastnění) a ocenil pozemky, které jsou ke dni vyvlastnění (resp. zpracování znaleckého posudku) reálně užívány jako zemědělská půda tak, jako by se jednalo o pozemky stavební (tj. zohlednil by budoucí způsob využití, pro který se vyvlastňuje) jednal by tak, že nejen zpochybní svou odborností, ale zpravidla založí i důvodné pochybnosti o své nepodjatosti. KÚ KHK neshledal ani jiné vady či neobvyklosti ve zpracovaném znaleckém posudku, které by mohly naznačovat uvedený nežádoucí vztah a tím ovlivnění činnosti znalce.

K otázce ekonomické „závislosti“ soudního znalce na zadavateli, tedy ŘSD a společnosti Valbek spol. s.r.o., KÚ KHK na námitku vyvlastňovaných může jen uvést, že je mu známo z ostatních vyvlastňovacích řízení, že Ing. Alexandr Mikuláš není zdaleka jediným soudním znalcem, jenž zpracovává znalecké posudky pro výkupy nebo vyvlastňování pozemků u staveb dopravní infrastruktury pro ŘSD. Příkladem lze uvést vyvlastňovací řízení vedené na KÚ KHK pod sp.zn.: KUKHK 10554/MJ/2020, KUKHK 10555/MJ/2020, KUKHK 15056/MJ/2020, KUKHK 10559/MJ/2020. Dále KÚ KHK uvádí, že z tohoto vztahu tedy nelze uvažovat, že je tak intenzivní, že by mezi soudním znalcem a

zadavatelem vyvolával pocit kolegiality a loajality, nebo snad obavy před nepříznivými pracovní-společenskými dopady. Je krajně nepravděpodobné (ničím nedoložené), že by soudní znalec s cílem získání většího objemu peněz z odměn za zpracované znalecké posudky, cíleně vydával znalecké posudky v určitém znění, ku prospěchu zadavatele. Nadto KÚ KHK připomíná, že vzhledem k tomu, že soudnímu znalci náleží za zpracování znaleckého posudku odměna dle vyhl. č. 504/2020 Sb., o znalečném, bude vždy mezi zadavatelem a soudním znalcem ekonomický vztah. K otázce toho, kdy by taková situace ekonomické provázanosti mohla nastat, resp. kde jsou její limity z hlediska podjatosti soudního znalce, vizte rozsudek NSS čj. 1 As 54/2014-36 ze dne 02.07.2014: [26] *Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud nesdílí přesvědčení stěžovatele, že se jedná o situaci stejnou či obdobnou situacím v jím citovaných judikátech Ústavního soudu a Nejvyššího soudu. Jejich odůvodnění je postaveno na tom, že v případě existujícího pracovního poměru znalce a účastníka řízení k těmto zaměstnavateli (nebo pracovního poměru znalce k účastníkovi řízení) je zřejmé, že se zde jedná o vztah ekonomické závislosti a že přístup znalce mohou ovlivnit pocity kolegiality a loajality či obavy před nepříznivými pracovní-společenskými dopady (viz náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 35/03). O jejich aplikovatelnosti v projednávané věci by bylo možno uvažovat tehdy, pokud by ustanovený znalec byl zaměstnancem inspekce či žalovaného. Zde však AOPK (a její konkrétní zaměstnanec) není v pracovním právním vztahu k některému z rozhodujících správních orgánů. Ačkoliv je AOPK zřízena žalovaným, není možné v jejich vzájemném vztahu uvažovat o natolik intenzivním poměru, který by mezi nimi vyvolával pocity kolegiality a loajality či obavy před nepříznivými pracovní-společenskými dopady. Působení žalovaného vůči AOPK se omezuje na jmenování jejího ředitele, schvalování některých smluv a případné změny zřizovací listiny (která je ovšem sepsána ve velmi obecném duchu). Stejně tak nelze dovodit, že by mezi AOPK a žalovaným existoval natolik intenzivní ekonomický vztah závislosti, jako je mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Jistě – žalovaný má nepochybně vliv na to, jaký objem prostředků AOPK získá na svoji činnost. Objem těchto prostředků však nelze srovnávat s odměnou za práci, která má pro zaměstnance často existenční rozměr a jejíž výše je zaměstnavatelem snáze ovlivnitelná. Vzhledem k těmto skutečnostem je krajně nepravděpodobné, že by žalovaný prostřednictvím objemu peněz určených na činnost AOPK či prostřednictvím svých jiných pravomocí vůči ní docíloval vydání znaleckých posudků o určitém znění v konkrétních správních řízeních, resp. že by takováto jeho „politika“ mohla mít na výsledek posudkové činnosti AOPK vliv. Je rovněž minimálně pravděpodobné, že by se AOPK z obavy před možnými kroky žalovaného standardně uchýlovala k vydávání libivých znaleckých posudků, a to především s ohledem na množství a druh její znalecké činnosti.“.*

KÚ KHK proto soudního znalce Ing. Alexandra Mikuláše nepovažuje ze všech uvedených důvodů za podjatého.

13/ V bodě č. III. vyvlastňování namítají nedostatek aktivní legitimace ŘSD a nemožnost zastupovat pro střet zájmů se zájmy státu, neboť jak dále uvádějí z žádosti o vyvlastnění vyplývá, že tato byla podána ve prospěch státu, avšak nikoliv jeho organizační složkou, ale ŘSD. Dle jejich přesvědčení uvedené způsobuje absenci aktivní legitimace ŘSD ve věci, a to podle speciální procesní právní normy, zákona o vyvlastnění, jenž obsahuje kogentní právní ustanovení o tom, že účastníkem daného řízení o vyvlastnění vlastnických práv k pozemku je jen vyvlastnitel a vyvlastňovaný. Má-li dle petitu žádosti přejít vlastnické právo na stát, musí stát jednat svojí organizační složkou, nikoliv od státu odlišnou státní organizací – ŘSD. Uvedené vyplývá z kogentní definice vyvlastnitel (§ 2 písm. c) zákona o vyvlastnění). ŘSD dle závěrů rozhodnutí NSS ČR ze dne 8. 10. 2020, č.j. 6 As 171/2020-66 jedná jako soukromoprávní osoba jen sama za sebe, avšak současně vyvlastňuje ve prospěch státu. Uvedený názor se bezvýhradně vztahuje na řízení, v němž byl vysloven. Tento závěr soudu však

nikterak nezohledňuje střet zájmů státu a ŘSD (byť byl v tamním řízení řádně namítán, soud se jeho zhodnocení vyhnul), a proto jej nelze v této věci považovat za aplikovatelný.

K uvedenému KÚ KHK uvádí, že se ztotožňuje s odkazovaným dílčím závěrem v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (vizte část III. 2 *Aktivní legitimace osoby zúčastněné ve vyvlastňovacím řízení rozsudku*) a predikuje, že pokud by v tomto právním vztahu NSS spatřoval nelegální postup ŘSD, otázkou by se jistě zabýval (a to i ex officio), neboť by šlo o samotnou podstatu fungování a postavení státu a nejen ŘSD a jejich aktivní či pasivní legitimaci v soudním řízení. Rovněž v dalších soudních rozhodnutích (kde byl stejný vztah stát – ŘSD ve vyvlastňovacích věcech) nebyl tento nikdy zpochybněn - vizte např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 174/2014-44 ze dne 23. 10. 2014; či čj. 7 As 335/2016-52 ze dne 31. 5. 2017.

Ke shodnému závěru došel i Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku pod č.j. 30 A 91/2021 ze dne 14.12.2021 v bodech:

„127. Žalobce tvrdil zejména střet zájmů mezi Osobou zúčastněnou na řízení (ŘSD ČR) a Českou republikou. Podle něj mezi nimi není shoda na tom, zda a které pozemky vyvlastnit a jakou náhradu za ně poskytnout. K obdobnému tvrzení vznesenému již v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 30 A 36/2020 se vyjadřoval Nejvyšší správní soud (odstavec č. 40 jeho rozsudku ze dne 8. 10. 2020, č. j. 6 As 171/2020 – 144), kde uvedl, že žalobce tehdy uvedené tvrzení ničím nepodložil a vzhledem ke všemu, co již bylo k problematice aktivní legitimace ŘSD ČR vyřčeno, nemá uvedené tvrzení žádný vliv na závěr o postavení ŘSD ČR jako vyvlastnítele.

128. K posledně uvedenému závěru dospívá krajský soud i nyní (ostatně stejně jako v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 42/2021). Problematiku aktivní legitimace ŘSD ČR považuje krajský soud za již zcela vyčerpánou. Na jeho závěrech nemůže nic měnit ani tvrzení o střetu zájmů mezi ŘSD ČR a Českou republikou. K tomu uváděná tvrzení žalobce považuje krajský soud spíše za zmatečná. Krajský soud nesdílí názor žalobce, který spatřuje střet zájmů v tom, že ŘSD ČR prosadilo (dle jeho slov) vyvlastnění jeho pozemku, a to podle právní úpravy, která je v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. ŘSD ČR tak dle názoru žalobce jedná v rozporu se zájmem České republiky, která je garantem uzavřených mezinárodních dohod.

129. Dle názoru krajského soudu Česká republika splnila své mezinárodní závazky právě tím, že přijala danou právní úpravu. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem a tam stanovenou regulací. Předmětná právní úprava byla přijata Parlamentem České republiky, Česká republika je tedy autorem právní úpravy, podle které ŘSD ČR postupovalo. Ad absurdum by tvrzení žalobce mohlo vést k závěru, že Parlament České republiky jednal v rozporu se zájmy státu, když uvedenou právní úpravu přijal.“

14/ V bodě č. III vyvlastňování tvrdí, že: „Oproti shora uvedenému ŘSD ČR v daném vyvlastňovacím řízení prosazuje konkrétní názor, že je třeba vyvlastňovacím rozhodnutím nepřiznat za vyvlastnění žádnou náhradu (viz jeho návrh na vydání mezitímního rozhodnutí, jež uvedené umožňuje), což z ústavněprávního hlediska nemůže obstát – viz závěry uvedené v rozhodnutí I. ÚS 1904/14, dle nichž náhrada za vyvlastnění ve výši 1/10 tržní ceny je náhradou protiústavní.“

KÚ KHK k tomu uvádí, že tvrzení vyvlastňovaných není pravdivé. KÚ KHK není známo, že by ŘSD prezentovalo názor, že za vyvlastnění náhrada nenáleží. Za vyvlastnění náhrada samozřejmě náleží. V případě rozhodnutí o části věci, jako je toto rozhodnutí, se náhrada (do doby, než bude o její formě a výši definitivně rozhodnuto správním orgánem) přizná ve výši a způsobem dle ust. § 4a odst. 5) až 7) liniového zákona.

15/ V bodě č. IV 1. vyvlastňování namítají, že při posuzování veřejného zájmu ve vyvlastňovacím řízení nepostačí toliko odkaz na územní plán a dále uvádějí, že v dané věci vyvlastnitel opírá návrh na vyvlastnění toliko o územní plán, který předmětné vyvlastňované pozemky zahrnuje. Vyvlastnitel dle vyvlastňovaných nikterak nezdůvodňuje, proč pro předchozí úsek dálnice byla vypracována nová projektová dokumentace (patrně společností Pragoprojekt a.s. či Valbek spol. s r.o.), která posunuje kruhový objezd, na nějž obchvat Jaroměře navazuje, o několik metrů dál tak, aby nezasahoval na pozemek p.č. 475/61 ve vlastnictví vyvlastňovaného. Dle vyvlastňovaných tak platí, že pokud se v dalším řízení vedeném před MěÚ Jaroměř, o vyvlastnění pozemku p.č. 475/61, prokázalo, že kruhový objezd bude situován jinde, je zřejmé, že na něj nemůže navazovat nová silnice I/33 obchvatu Jaroměře tak, jak je prezentováno vyvlastnitelem v daném řízení. Dle vyvlastňovaných není tedy vůbec jisté, zda musí dojít k vyvlastnění všech předmětných pozemků tak, jak je uvedeno v žádosti o vyvlastnění, popř., zda nepostačí, aby byly vyvlastněny v jiném rozsahu. Vyvlastňování poukazují na rozsudek NSS ČR ze dne 8. 10. 2020 sp. zn. 6 As 171/2020, když uvedli: „...pod body 73.-74. odůvodnění, s odkazem na ústavu (čl. 11 Listiny základních práv a svobod), závazně vyřešil otázku, zda pro vyvlastnění postačí, že předmětný pozemek je územním plánem vymezen jako pozemek určený pro stavbu dálnice, a to záporně, když uvedl: „Existence pravomocného územního rozhodnutí tedy nezabavuje vyvlastňovací úřad povinnosti posoudit, zda je možno účelu vyvlastnění dosáhnout jiným způsobem, bez dopadu do práv vyvlastňovaného a dalších osob, nebo s dopady menšími. Rozhodnutí o vyvlastnění tedy vyžaduje mnohem komplexnější posouzení, než pouhé konstatování existence územního rozhodnutí a z něj dovozený veřejný zájem. Vyvlastnění představuje kvalitativně výjimečný zásah do právní sféry osoby, která je na svém vlastnickém právu omezena či dokonce zbavena proti své vůli mocenským zásahem orgánu státu. Správní orgán jako nositel veřejné moci jednostranně vnucuje svou vůli vyvlastňovanému, jehož vůle je zde nerozhodná (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č.j. 4 As 47/2003–125, č. 448/2005 Sb. NSS). Při posouzení existence alternativních způsobů dosažení účelu vyvlastnění je nutno, vedle proveditelnosti záměru (včetně jeho souladu s příslušnými předpisy a územně plánovací dokumentací) a míry dotčení veřejných zájmů, zvážit také rozsah újmy na právech všech dotčených osob, včetně skutečnosti, o jaké osoby se jedná. Obecně je nepochybně žádoucí zvolit variantu, která zasáhne do práv co nejmenšího počtu osob, resp. v co nejmenším rozsahu. V případě, že mezi dotčenými osobami je i ten, kdo má na dosažení účelu vyvlastnění zájem (včetně např. státu nebo územního samosprávného celku), zpravidla nebude prokázán veřejný zájem na řešení zatěžujícím více nebo zcela jiné osoby“.

KÚ KHK k námitce vyvlastňovaných uvádí, že otázkou veřejného zájmu (i ve smyslu možné tzv. alternativní trasy, která by nezasáhla pozemky vyvlastňovaných) se zabývá v části IV. tohoto odůvodnění. Nicméně již na tomto místě musí KÚ KHK v obecné rovině připomenout, že agenda vyvlastňovacího úřadu a stavebního úřadu je odlišná a z této odlišnosti plyne i jiná pravomoc. KÚ KHK vystupující v tomto správním řízení coby vyvlastňovací úřad, nemůže z této pozice upravovat svým rozhodnutím jiný okruh společenských vztahů, než který mu je v tomto řízení zákonem svěřen. Tak jako by tomu bylo v dané věci, kdy územní rozhodnutí vydal stavební úřad v Jaroměři podle stavebního zákona a ve věci vyvlastnění rozhoduje KÚ KHK podle zákona o vyvlastnění, respektive liniového zákona.

Navíc je zde zcela zásadní okolnost a totiž ta, že dálnice D11 vč. okružní křižovatky v Hořenicích je od 17. 12. 2021 užívána a spekulace o jejím možném přesunutí jsou již jen pro tento důvod zcela irelevantní; tzv. alternativní řešení přitom byla vyvlastňovacími úřady (MÚ Jaroměř a KÚ KHK) řešena se závěrem, že žádné jiné řešení, než které plyne z pravomocného a vykonatelného územního rozhodnutí možné není – XXX s tímto názorem nesouhlasil, odvolal se a neuspěl. Podal tedy žalobu a

opět neuspěl. K tomu vizte rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 30 A 91/2021 ze dne 14.12.2021 a část IV. tohoto odůvodnění.

16/ V bodě č. IV 2) vyvlastňování uvádí, že již prošli jedním vyvlastňovacím řízením, které bylo vedeno před MěÚ Jaroměř ohledně pozemku p.č. 475/61 v kat. úz. Hořenice, obec Hořenice. Pro vyvlastňovaného bylo značně překvapivé, kdy tentýž den, kdy došlo k zápisu vlastnického práva státu – ŘSD do katastru nemovitostí, byl pozemek p.č. 475/61, v k. ú. Hořenice, obec Hořenice, zatížen exekucí vedenou proti ŘSD. Vyvlastňování údajně z katastru nemovitostí zjistili, že takto jsou exekucemi zatěžovány stovky pozemků určených pro stavbu dálnic a silnic I. třídy, ve vlastnictví státu a s právem hospodaření ŘSD, což svědčí nejen o porušování péče řádného hospodáře, která je ŘSD jako státní organizaci hospodařící s majetkem státu zákonem o majetku státu uložena, ale i o tom, že vyvlastněné pozemky ŘSD používá k jiným účelům než stavbě dálnice, tj. k úhradě svých dluhů vzniklých z pravomocných soudních rozhodnutí. Stavební zákon dle vyvlastňovaných přitom stanoví (§ 170 zák. č. 183/2006 Sb.), že vyvlastnění je přípustné jen k účelu vyvlastnění, vymezenému územním plánem, nikoliv tedy k zajištění a realizaci dluhů vzniklých dle pravomocných soudních a jiných rozhodnutí, které ŘSD dobrovolně neplní. Na závěr vyvlastňovaný uvádí, že veřejný zájem na vyvlastnění je tímto postupem ŘSD zpochybněn.

Na toto tvrzení vyvlastňovaných KÚ KHK opakuje, že v uváděném vyvlastňovacím řízení vydal dne 30.07.2021 MÚ v Jaroměři rozhodnutí pod sp. zn. VÝST-3885/2016-W-86 a č.j. PDMUJA 39649/2021, kterým odejmul vlastnické právo pana XXX, k pozemku p.č. 475/61 v obci a k.ú. Hořenice, zapsaného na LV 171 (pozn. nově zapsaný na LV 424) u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Náchod. Proti tomuto rozhodnutí podal vyvlastňovaný, pan XXX, dne 11.08.2021 u MÚ v Jaroměři odvolání. Následně dne 12.10.2021 vydal odvolací orgán KÚ KHK rozhodnutí pod č.j. KUKHK 34752/DS/2021-2 (Ma), kterým odvolání vyvlastňovaného zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Vyvlastňovaný dne 01.11.2021 podal žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu. Dne 14.12.2021 vydal Krajský soud v Hradci Králové rozsudek pod 30 A 91/2021-109, kterým žalobu vyvlastňovaného zamítl.

KÚ KHK dále uvádí, že ŘSD si nevybírám, která nemovitost ve vlastnictví ČR, k níž vykonává právo hospodaření, bude zatížena exekucí, jak se mylně domnívají vyvlastňovaní. O rozsahu exekucí postiženého majetku rozhoduje soudní exekutor na základě zákona č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve zn. pozdějších předpisů. Navíc KÚ KHK uvádí, že poznámka o probíhajícím exekučním řízení v KN je čistě informativní. Nemůže mít (a také nemá) za následek omezení v nakládání s majetkem za situace, kdy je povinným stát, resp. jeho organizační složka, neboť inhibitorium (zákaz nakládání s majetkem) se podle ust. § 44a odst. 5) exekučního řádu nepoužije právě v případě, kdy je povinným stát.

Dále lze odkázat i opět i na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp.zn. 30 A 91/2021 ze dne 14.12.2021:

„199. Konečně posledním, v pořadí osmým žalobním bodem, žalobce tvrdil, že se vyvlastňovací úřady řádně nezabývaly jeho námitkou, že Osoba zúčastněná na řízení některé pozemky nevyvlastňuje pro stavbu silnic a dálnic, ale za skrytým účelem.

200. V této souvislosti žalobce svá žalobní tvrzení rozvedl v tom smyslu, že všechny vyvlastněné pozemky jsou okamžitě po jejich vyvlastnění již po řadu let zatěžovány nezákonně vedenou exekucí exekutorkou JUDr. Janou Fojtovou.

201. Předně krajský soud uvádí, že vyvlastňovací úřady se uvedenou námitkou žalobce zabývaly, k tomu srov. např. 25 – 26 rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu prvního stupně.

202. Krajský soud k tomuto žalobnímu tvrzení uvádí, že je žalobce původně užíval v souvislosti s žádostí o přiznání odkladného účinku žalobě. Následně rovněž i v žalobě vedené poté před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 42/2021. O uvedené námitce tak již bylo argumentačně krajským soudem, byť v jiné, ale obsahově na nyní projednávanou věc navazující, věci rozhodováno. V této souvislosti tak krajský soud odkazuje a dále cituje vypořádání této námitky (dříve podrobněji argumentačně) vznesené v řízení vedeném před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 42/2021. V usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě, konkrétně tedy usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. 30 A 42/2021 - 127, je uvedeno, že: „Konečně poslední tvrzení žalobců bylo vedeno ve smyslu nebezpečí nevratné újmy hrozící v souvislosti s exekucí, která hrozí všem pozemkům, jež se do vlastnictví státu, s právem hospodaření ŘSD ČR, dostanou. V této souvislosti žalobci soudu doložili listiny – vyznění o zahájení exekuce ze dne 28. 7. 2014, sp. zn. EX 00318/14, a s tím související výpis z katastru nemovitostí (č. l. 58 – 59 soudního spisu). Krajský soud neshledává nebezpečí exekučního zatížení předmětných pozemků. Z listin, které žalobci dokládají k exekučnímu titulu (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 9. 2013, č. j. 21 C 12/2013 – 56), plyne, že pověření k vedení exekuce JUDr. Janou Fojtovou ve prospěch oprávněného proti povinnému ŘSD ČR se má týkat vyklizení konkrétních nemovitostí a jejich předání oprávněnému. Součástí vymáhaného plnění jsou i náklady oprávněného a náklady exekuce (které mají být teprve stanoveny příkazem k úhradě nákladů exekuce). Vztahování povinnosti vyklizení se z logiky věci na předmětné pozemky z výše uvedeného titulu vztahovat nemůže. Stejně tak je vyloučené, aby předmětné pozemky sloužily ke zpeněžení za účelem uhrazení nákladů exekuce (a řízení jí předcházejícího), jak je uvedena shora, a to s ohledem na případný nepoměr takových částek. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve věci Vaskrsić proti Slovinsku ze dne 25. 4. 2017, stížnost č. 31371/12, plyne požadavek přiměřenosti a subsidiarity při exekučním vymáhání plnění prodejem nemovitostí. To vždy s ohledem na výši pohledávky a případné jiné možnosti „postihu“ – docílení sledovaného účelu.“

203. Obdobná argumentace je pak uvedena i v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 7. 2021, č. j. 30 A 42/2021 – 161 (konkrétně odstavec 200).

204. Na toto své odůvodnění krajský soud opětovně odkazuje. Žalobce svá žalobní tvrzení v tomto směru tentokrát vznesl spíše velmi obecně. Je nutné konstatovat, že vyvlastňovací úřady se s touto námitkou řádně vypořádaly a jejich vypořádání krajský soud výše spíše doplnil. Že by šlo o jinou exekuci, než je uvedeno ve výše citovaném textu, žalobce netvrdil.“

17/ V bodě č. IV 3) vyvlastňování dále poukazují na pozemkovou služebnost (právo cesty), kterou zřídili mezi pozemky (doposud evidovanými) p.č. 183 (pozemek panující), a p.č. 184 (pozemek služebný), a to za účelem zajištění přístupnosti zbylých pozemků z veřejné komunikace, kterou dosud měli. Existence tohoto věcného břemene, řádně zapsaného v katastru nemovitostí, neumožňuje realizaci stavby; nešlo by totiž současně vykonávat občanskoprávní právo cesty v podobě práva chůze a jízdy jakýmkoli vozidlem, a to z pozemku p.č. 183 přes celý pozemek p.č. 184 a zpět, za situace, kdy prakticky na 100% služebného pozemku p.č. 184 by měla být postavena rychlostní silnice I/33. Služebnost, jež nahrazuje původní přístup k pozemkům, nelze proto vyvlastnit, neboť by tím bylo nepřijatelně způsobeno další omezení vlastnických práv vyvlastňovaných ke zbytkovým pozemkům (viz § 8 vyvlastňovacího zákona a čl. 11 Listiny).

KÚ KHK uvádí, že uvedený právní vztah není právní překážkou pro vyvlastnění – vizte §§ 6 a 8 zákona o vyvlastnění. Navíc - pokud vyvlastňování tvrdili, že v důsledku příp. odnětí vlastnického práva

k významné části dosavadního p.p.č. 184 dojde k nemožnosti zajištění dopravní obslužnosti dalších nemovitostí (p.p.č. 183), měli v tomto správním řízení vznést požadavek na rozšíření předmětu vyvlastnění dle ust. § 4 odst. 3) zákona o vyvlastnění i na tento pozemek. Nic takového však vyvlastňovaní ve vztahu k tomuto pozemku neučinili a je jejich věcí, aby nesli důsledky svého právního jednání. Dále jen KÚ KHK může doplnit, že otázku přístupnosti na pozemek p.č. 183 řešil v odůvodnění v bodě 3a/.

Dále KÚ KHK konstatuje, že zřízení uvedené pozemkové služebnosti je zneužitím práva vyvlastňovanými za účelem blokovat uvedenou stavbu, která je ve veřejném zájmu.

Vyvlastňovaní se v pozici žalobců domáhali ochrany předmětné rušené držby v řízení podle § 177 odst. 2 o.s.ř. a požadovali, aby Okresní soud v Náchodě zakázal žalovaným provádět stavbu a terénní úpravy související se stavbou silnice I/33 Jaroměř– obchvat. Žalobci uváděli, že jsou spoludržiteli pozemkové služebnosti, která umožnila, aby panující pozemek parc. č. 183 v k.ú. Hořenice, obec Hořenice byl zpřístupněn ze silnice I/37 prostřednictvím pozemku služebného parc. č. 184 v témže katastrálním území a přes pozemek parc. č. 475/61.

V usnesení Okresního soudu v Náchodě a zejména usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 25 Co 192/2021-287 ze dne 23. 09. 2021 soudy popsaly účelové jednání žalobců, které je samozřejmě synonymem pro zneužití práva dle § 8 z.č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve zn. pozd. předpisů, které nepoživá právní ochrany.

Krajský soud v Hradci Králové se k věci vyjádřil veřejně a jasně: *„Žádné narušení pokojného stavu nebylo zaznamenáno. Je tu zjevná účelovost jednání žalobců. Služebnost cesty nedává smysl, vede odnikud nikam,“* řekl předseda senátu krajského soudu Pavel Moravec.

<https://zdopravy.cz/soudce-kucera-prohral-spor-o-pozemky-ktery-zdrzuje-stavbu-obchvatu-jaromere-92527/>

18/ V bodě č. IV 4. vyvlastňovaní uvádějí: *„Konečně je třeba odkázat na pochybnosti o existenci veřejného zájmu na zřízení věcného břemene – přeložky plynovodu – na pozemku parc. č. 200/2, 201 a 183. Jak totiž vyplývá z pravomocného stavebního povolení týkajícího se silnice I/33, obchvat Jaroměře, stavebník – ŘSD o vydání stavebního povolení na tuto stavbu (SO 501) vůbec nepožádal. Proto se uvedenou stavbou stavební úřad vůbec nezabýval – viz poslední strana odůvodnění rozhodnutí MD ČR jako odvolacího správního orgánu ze dne 9. 2. 2021 č.j. 132/2020-120-STSP/5.“*

Na tuto námitku KÚ KHK uvádí, že na uvedenou stavbu „I/33 Jaroměř-obchvat“ je vydáno pravomocné územní rozhodnutí Městského úřadu Jaroměř, č.j. PDMUJA 3036/2016, které nabylo právní moci dne 29.3.2017 a dále změna územního rozhodnutí č.j. PDMUJA 23824/2019 ze dne 26.7.2019, která nabyla právní moci 3.9.2019; tato rozhodnutí vyvolávají právní účinky po dobu 5 let od právní moci – výrok VII u obou rozhodnutí. Od 26.02.2021 je v právní moci stavební povolení na stavbu „I/33 Jaroměř obchvat“, vydané KÚ KHK pod sp.zn. KUKHK 40553/DS/2019 ze dne 02.12.2020. Podmínkou pro vyvlastnění není to, že je podána žádost o stavební povolení nebo že existuje vykonatelné stavební povolení. Otázkou veřejného zájmu se KÚ KHK zabývá v části IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

19/ V bodě č. V) vyvlastňovaní komparují institut mezitímního rozhodnutí s mezinárodní smlouvou a Ústavou. Podrobně právně argumentují, že institut mezitímního rozhodnutí je neaplikovatelný, neboť nesplňuje obligatorní požadavek pro vyvlastnění a tím je náhrada za vyvlastnění. Tím považují mezitímní rozhodnutí za protiústavní. V souvislosti s touto problematikou i uvádějí evropskou (ESLP) judikaturu.

K tomuto KÚ KHK uvádí, že mezitímní rozhodnutí není rozhodnutím správního orgánu ve vyvlastňovacím řízení definitivním (jak již plyne z jeho názvu), ale jde o postup nejen dle ust. § 4a liniového zákona, jako předpisu *lex specialis*, ale tento je upraven i v *lex generalis*, tedy v ust. § 148 správního řádu, kdy správní orgán může rozhodnout, pokud to povaha věci umožňuje a jestliže je to účelné, pouze o základu nebo části věci. Jak již KÚ KHK uvedl ve vypořádání námítky pod č. 14/, dle ust. § 4a odst. 5) liniového zákona, pokud není mezitímní rozhodnutí soudem zrušeno, je vyvlastnitel povinen zaplatit vyvlastňovanému zálohu na náhradu za vyvlastnění ve výši stanovené znaleckým posudkem, který připojil k návrhu smlouvy o získání práv k pozemku nebo ke stavbě a to do 60 dnů od právní moci mezitímního rozhodnutí, nebo právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti mezitímnímu rozhodnutí soudu o žalobě, byla-li podána, nebo právní moci rozhodnutí soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí soudu o žalobě, byl-li podán. V ust. § 4a odst. 7) liniového zákona je poté stanoven postup účastníků vyvlastňovacího řízení, je-li záloha nižší nebo vyšší než náhrada za vyvlastnění. Z uvedených důvodů není uvedený institut v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána (čl. 1 odst. 2) Ústavy) nebo ústavním pořádkem ČR.

20/ Na závěr v bodě č. VII) vyvlastňování zmiňují Usnesení vlády č. 196 ze dne 26. února 2021, kdy vláda v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila až do 11. 4. 2021 včetně pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaný jako SARS CoV-2) na území České republiky nouzový stav a ve smyslu § 5 písm. a) až e) a § 6 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, krizová opatření, kterými uložila orgánům státní moci a správním orgánům, aby v rámci všech svých pracovišť zahájily omezený provoz vyplývající z nouzového stavu, spočívající v m.j. omezení osobního kontaktu zaměstnanců s adresáty veřejné správy (s žadateli, s jinými účastníky správních řízení) a dalšími externími osobami (dále jen „klienti/veřejnost“) na nezbytně nutnou úroveň, přičemž omezení kontaktů se provede zejména upřednostňováním písemného, elektronického či telefonického kontaktu před osobním ve všech případech, kdy je to možné.

KÚ KHK tento bod považuje za omluvu z účasti na nařízeném ústním jednání, které proběhlo dne 07.04.2021 a pouze upozorňuje, že oznámení o nařízení ústního jednání bylo vydáno správním orgánem dne 04.02.2021, ale omluva společně s námitkami vyvlastňovaných byla doručena KÚ KHK dne 07.04.2021, tedy v den konání ústního jednání. KÚ KHK byla dne 07.04.2021 doručena vyvlastňovanými omluva z jednání a dále námitka podjatosti KÚ KHK. Dne 07. 04. 2021 obdržel KÚ KHK od vyvlastňovaných manželů XXX a XXX, prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Petry Raškové námitky dle § 22 odst. 2) zákona o vyvlastnění, nazvané: „*Vznesení námítky podjatosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Omluva z jednání nařízeného na 07.04.2021*“. KÚ KHK posoudil toto podání vyvlastňovaných ze dne 07.04.2021 jako námitku podjatosti KÚ KHK dle ust. § 14 odst. 3) správního řádu, proto dle ust. § 14 odst. 3), věty třetí, správního řádu předložil dne 08.04.2021 námitku podjatosti nadřízenému orgánu, Ministerstvu dopravy, k posouzení. Dne 07.04.2021 se v sídle KÚ KHK uskutečnilo ústní jednání, o kterém byli účastníci vyrozuměni oznámením správního orgánu ze dne 04.02.2021. Předmětem ústního jednání byla výlučně otázka splnění podmínek pro odnětí a omezení vlastnických práv a nikoli výše a forma náhrady. Na jednání se dostavil pouze zástupce ŘSD, pan Petr Kudláček ze společnosti Valbek, spol. s r.o. Vyvlastňovaní, manželé XXX a XXX, oba zastoupeni Mgr. Petrou Raškovou, se na uvedené jednání nedostavili.

Správní orgán následně vyrozuměl účastníky vyvlastňovacího řízení dle § 36 odst. 3) správního řádu, že v daném správním řízení nashromáždil dostatek podkladů pro posouzení žádosti o vydání mezitímního rozhodnutí, s tím, že mají právo se k těmto podkladům v určené lhůtě vyjádřit.

Dne 30.01.2022 bylo KÚ KHK doručeno vyjádření vyvlastňovaných, prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Petry Raškové, s názvem „Vyjádření k podkladům rozhodnutí a vznesení námítky podjatosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.“

ad I) V úvodu vyvlastňování uvádějí: „Z rozsudku NSS ČR sp. zn. 10 As 365/2021 vydaného v dané věci, se podává, že KÚ KHK neshromáždil pro vydání rozhodnutí o vyvlastnění žádné podklady prokazující veřejný zájem na realizaci stavby na pozemcích vyvlastňovaných, když dosud nebyl prokázáno, zda vůbec, či v jakém rozsahu jsou předmětné vyvlastňované pozemky parc. č. 183 a 184, 201 a 200/2 v kat. úz. Hořenice potřebné s ohledem na existující jinou projektovou dokumentaci, o níž hovořil bývalý ministr dopravy Ing. Ťok či sám generální ředitel ŘSD ČR Ing. Mátl. Ačkoli vyvlastňování označili 3 zdroje - smlouvy, uzavřené mezi ŘSD ČR a akciovou společností Pragoprojekt, přičemž 2 z nich jsou obsahem souběžně vedeného spisu o vyvlastnění pozemku parc. č. 475/61 v kat. úz. Hořenice, třetí však nikoliv, obsahem daného spisu není vůbec žádný výstup z těchto smluv. Nebyly učiněny ani výzvy akciové společnosti Pragoprojekt a ani společnosti ŘSD ČR, aby tyto výstupy ze 3 smluv předložily, nebyl předvolán ani navržený svědek Ing. Ťok, aby upřesnil, o jaké „přeprojektované“ dokumentaci hovořil.“

Na touto námítku může KÚ KHK nejprve uvést, že otázkou veřejného zájmu se zabývá podrobně dále v tomto mezitímním rozhodnutí. KÚ KHK uvádí, že v další části jejich námitek mají vyvlastňování zřejmě namysli smlouvy č. 02PB-000089 ze dne 17.05.2018 a č. 02PB-000283 ze dne 17.10.2019, kterými se KÚ KHK zabývá dále v tomto mezitímním rozhodnutí. Vyvlastňovanému, panu XXX (a právní zástupkyni vyvlastňovaných), tyto smlouvy musí být známy, neboť jsou součástí spisového materiálu vyvlastňovacího řízení pod sp. zn. VÝST-3885/2016-W-86 a č.j. PDMUJA 39649/2021 vedeného u MÚ Jaroměř, ve kterém byl účastníkem řízení (vyvlastňovaný) a měl možnost se nimi opakovaně seznámit. Jejich hodnocením se zabýval i Krajský soud v Hradci Králové v odůvodnění rozsudku č.j. 30 A 91/2021 ze dne 14.12.2021, konkrétně v bodech 184-186. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba vyvlastňovaného, pana XXX, proti rozhodnutí KÚ KHK ze dne 12.10.2021 pod KUKHK 34752/DS/2021-2 (Ma), kterým bylo zamítnuto odvolání vyvlastňovaného a potvrzení rozhodnutí MÚ Jaroměř ze dne 30.07.2021, č.j. PHMUJA 30905/2021.

Dále vyvlastňování namítají, „...z rozsudku NSS ČR sp. zn. 10 As 365/2021 — bod 38., vydaného v dané věci, se též podává, že správní orgán se musí zabývat tím, zdali byly splněny předpoklady pro zahájení řízení o vyvlastnění v rámci sjednávání smlouvy o dobrovolném vyvlastnění. Ani v této problematice nebyl spis s ohledem na vznesené námítky proti vyvlastnění nikterak doplněn.“ Na toto KÚ KHK může jen uvést, že v tomto konkrétním bodě řešil rozsudek NSS, soudního znalce a zejména absenci znalecké doložky u znaleckého posudku, ale ne splnění podmínky pro vyvlastnění.

Rozsudek NSS:

[38] Krajský soud se rozhodl nevypořádávat žalobní námítky vztahující se ke znalci a jeho posudkům s vysvětlením, že o znalecké posudky nejde už kvůli chybějící doložce. To, že v posudcích chyběla doložka, však nejen nebylo obsahem žalobních námitek, ale ani by to nemohlo založit nepřezkoumatelnost či vážný nedostatek skutkového podkladu. Mohlo by jít nanejvýš o formální vadu. Žaloba naproti tomu poukazovala na nedostatky vážnější—at už nedostatečnou odbornou způsobilost znalce, nebo jeho podjatost spojenou s tím, že dostal pokyn dospět k podhodnocené ceně vyvlastňovaných pozemků. Chybějící doložka tedy nemůže být vadou, která by mohla bránit přezkumu žaloby v části VI.2, a kterou by se tak soud měl zabývat z úřední povinnosti.

Následně vyvlastňování opakovaně namítají, „...že nebyl vyslechnut znalec A. Mikuláš, a to k otázce svého jmenování znalcem a k tomu, zda má jako státní úředník povolenou znaleckou činnost, dále k

problematice jeho ovlivnění při zadání znaleckého úkolu ze strany ŘSD a s tím souvisejícím nerespektováním závazných nálezů Ústavního soudu ke stanovení tržní ceny pozemků vyvlastňovaných pro stavby silnic a dálnic. Od znalce nebyly vyžádány ani navrhované listinné důkazy (znalecký deník a účetnictví), prokazující ekonomickou závislost znalce na ŘSD ČR.“ Nutno zdůraznit, že touto otázkou se v minulosti opakovaně zabýval nejen KÚ KHK (a zabývá se touto otázkou v předchozím textu pod bodem 12/ námítky vyvlastňovaných), ale rozsudek KS HK a rozsudek NSS. Z odůvodnění obou rozsudků vyplývá, že předmětný znalecký posudek netrpí vážnými nedostatky, rovněž nebyla zpochybněna erudice pana Ing. Alexandra Mikuláše, proto KÚ KHK nadále nepovažuje výslech znalce za relevantní.

Nadto KÚ KHK uvádí, že pro určení náhrady za předmět vyvlastnění KÚ KHK přibral svým usnesením dne 09.06.2021 pod č.j. KUKHK 18688/MJ/2020 soudního znalce pan Ing. Jana Duchače Vyskočila a uložil mu zpracovat znalecký posudek, kterým by určil cenu obvyklou a zjištěnou dotčených pozemků. KÚ KHK obdržel dne 21.07.2021 znalecký posudek č. 1698-16/2021 ze dne 20.07.2021.

Dále se vyvlastňovaní opakovaně vyjadřují „...k otázce nutnosti zkoumat jednání o dobrovolném vyvlastnění před zahájením vyvlastňovacího řízení především poukazují na své námítky, dle nichž nebylo ze strany ŘSD ČR vysvětleno, proč s nimi přestalo jednat o směně předmětných pozemků, která byla se zástupcem ŘSD ČR panem P. Kudláčkem již ústně dohodnuta, o čemž byly předloženy listinné důkazy.“ Na toto KÚ KHK jen odkazuje na část IV. Odůvodnění výroků I. a II. tohoto rozhodnutí. Nadto KÚ KHK opakovaně uvádí, že i po podání žádosti o vyvlastnění dochází k jednání o získání práv dohodou a v případě, kdy dojde k dohodě, řízení se dle ust. § 23 odst. 2, písm. b) zákona o vyvlastnění, na str. 20 je uveden demonstrativní výčet spisových značek KÚ KHK.

ad II) V úvodu tohoto bodu vyvlastňovaní opakovaně namítají podjatost KÚ KHK, tuto námítku doplňují o nové skutečnosti a důkazy a požadují, aby se tyto posoudily komplexně, jako ucelený řetězec prokazující systémovou podjatost a podjatost konkrétních úředních osob.

Ad II.1) Vyvlastňovaní v tomto bodě uvádějí, že se „...seznámili se systémem „dvojích cen“ a praxí, kterou ŘSD a Královéhradecký kraj a úředníci KÚ KHK při vyvlastňování pro stavby silnic a dálnic realizují, a k těmto novým tvrzením nabízení prakticky nevyvratitelné důkazy — tj. uzavřené smlouvy na tržní ceny vložené do katastru, dle nichž Královéhradecký kraj namísto ŘSD ČR některé pozemky určené pro stavby, které mohou být jen ve vlastnictví státu, za tržní ceny prokazatelně vykupuje (kromě již založených smluv viz též dalších 8 připojených smluv k dané stížnosti). Pro realizaci dané dohody Královéhradecký kraj dokonce vytvořil instituci - Centrum investic, rozvoje a inovací, která pro ŘSD ČR zajišťuje výkupy pozemků ve prospěch Královéhradeckého kraje, který dle smlouvy s ŘSD ČR pozemky zpětně převádí na stát - ŘSD ČR. To vše přitom činí při porušování zákona o majetku státu a předkupního práva státu.“

Dále vyvlastňovaní ve dvou bodech namítají, že „...systém dvojích cen je nezákonný a dokonce protiústavní, neboť

a/ systém dvojích cen za vyvlastnění téhož majetku, ve stejném čase a lokalitě, tj. pozemků určených pro stavbu dálnic a silnic ve Východočeském kraji, odporuje principu rovnosti v čl. 1 Listiny základních práv a svobod, který je pro ochranu vlastnictví speciálně zakotven i v čl. 11 bod 1. Listiny, dle něhož vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu,

b/ v majetkoprávních vztazích vznikajících v důsledku dohody o vykupování pozemků určených pro silnice I. a II. třídy, tj. nejen pro obchvat Solnice, uzavřené mezi ŘSD a Královéhradeckým krajem, jednají tytéž osoby, které jsou současně úředníky státu. Právě pro dvojjedinou roli

týchž osob se nelze dovolávat skutečnosti, že v určitých situacích jednají jako úředníci státu a v jiných jako zaměstnanci právnické osoby-Královéhradeckého kraje, což plyne z judikatury NSS ČR 14. 5. 2015, č.j. 7 As 202/2014-66...“

K tomuto KÚ KHK uvádí, že v tomto bodě se vyvlastňovaní odkazují na přílohy vyjádření, jejíž obsahem jsou kopie kupních smluv, jež uzavřel Královéhradecký kraj s vlastníky pozemků. KÚ KHK upřesňuje, že u předmětů kupních smluv šlo o zemědělsky užívané pozemky (orná půda a travní porost), které však nabyly veřejnoprávní korporace (Královéhradecký kraj) z důvodů nutnosti realizace stavby silnic na těchto pozemcích. Veřejnoprávní korporace (Královéhradecký kraj), která výkupy prováděla, byla motivována realizovat stavby v hodnotách desítek a stovek milionů korun českých a s ohledem na stav správních řízení, dotací, navazujících staveb, apod., musí zajistit potřebná vlastnická práva v relativně krátké době. Nehledě na skutečnost, že naopak v případě výkupu pozemků dle liniového zákona, lze cenu stanovenou znaleckým posudkem vynásobit koeficientem 8, vizte ust. § 3b odst. 1, písm. a) liniového zákona. KÚ KHK vykonávající státní správu na úseku vyvlastnění navíc není nikterak propojen s úkony Královéhradeckého kraje v samostatné působnosti. KÚ KHK dále uvádí, že vyvlastňovaní opakovaně namítají podjatost KÚ KHK, kterou se KÚ KHK zabýval již v předchozích částech odůvodnění tohoto mezitímního rozhodnutí. Vyvlastňovaní byli s touto námitkou na podjatost KÚ KHK v minulosti neúspěšní nejen v tomto řízení, ale v řízení pod sp. zn. VÝST-3885/2016-W-86 vedeném na MÚ Jaroměř, při které byla rovněž namítána podjatost KÚ KHK.

Ad II.2) V posledním bodě vyvlastňovaní uvádějí, že „...vyvlastňovanému byl z Ministerstva spravedlnosti postoupen dopis bývalého ministra dopravy Karla Havlíčka, v němž se jmenovaný výslovně prezentuje i jako zástupce ŘSD ČR. Z dopisu je zřejmé, že ovlivňování ŘSD ČR a nepochybně též i správních vyvlastňovacích úřadů Královéhradeckého kraje tak, aby nebyly respektovány pro každého závazné nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 1135/14 z 30. 6. 2015 a sp. zn. I. ÚS 1904/14 z 11. 8. 2015, vykládající mezinárodní smlouvu, tj. zákonům nadřazený pramen práva, pochází i z tohoto úřadu — Ministerstva dopravy...“

Na závěr vyjádření vyvlastňovaní uvádějí, že z usnesení Zastupitelstva Královéhradeckého kraje, vyplývá uzavření kupních smlouv uzavřených Královéhradeckým krajem, na které byla poskytnuta dotace právě Ministerstvem dopravy. V této okolnosti vyvlastňovaní spatřují podjatost KÚ KHK.

Na toto KÚ KHK může jen uvést, že v předmětném dopise bývalého ministra dopravy není explicitně uvedena jakákoliv nestandardní participace KÚ KHK s Ministerstvem dopravy, nebo ŘSD. Ani toto z textu dopisu nikterak nevyplývá. Korespondence s vyvlastňovaným je zřejmě iniciativa bývalého ministra dopravy, rozhodně bez přispění KÚ KHK. KÚ KHK se o existenci dopisu dozvěděl díky příloze, která byla součástí vyjádření vyvlastňovaných.

Vzhledem k tomu, že ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy, tedy nejen Ministerstvo dopravy, poskytují zcela běžně dotace veřejným korporacím, nebude se dále KÚ KHK námitkou vyvlastňovaných zabývat. KÚ KHK na závěr uvádí, že podjatost nelze spatřovat z pouhé podstaty poskytnuté dotace mezi dvěma subjekty.

O samotné vznesené námitce podjatosti rozhodne nicméně dle § 14 správního řádu představený; KÚ KHK nicméně uvádí, že i přes opětovně vznesenou námitku podjatosti rozhodnutí ve věci vydat může - § 14 správního řádu:

(3) Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlídně, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku

neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoba nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").

(4) Úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného. Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

Z uvedeného plyne, že zákon rozlišuje (a to i procesním postupem) dvě situace, které mohou iniciovat rozhodování o podjatosti. Prvním z nich je situace, kdy může tvrzenou podjatost namítat účastník (§ 14 odst. 3) správního řádu); druhou je situace, kdy úřední osoba, na základě jí zákonem stanovené povinnosti informuje svého představeného o okolnostech, které by mohly způsobovat podjatost. A pouze a jen v případě této situace, tj. kdy sama úřední osoba získá pochybnosti o okolnostech nasvědčujících, že by mohlo dojít k jejímu vyloučení, je jí zakázáno provádět v řízení jiné úkony než ty, které nesnesou odkladu. Tato zákonná konstrukce má své logické opodstatnění, neboť to mají primárně úřední osoby, které upozorní na uvedené (neboť nejlépe znají svůj subjektivní vztah k věci nebo účastníkům či zástupcům); naopak účastníkem vznesená námitka podjatosti je velmi často obstrukční – pokud by i takto vznesená námitka měla mít tyto účinky, pak by to samozřejmě znamenalo zásadní procesní problémy pro celou řadu správních řízení a zbytečné prodlužování doby správního řízení. Pokud by tedy například došlo k situaci, kdy je vznesena námitka podjatosti vůči úřední osobě, tato vydá správní rozhodnutí a následně představený rozhodne o tom, že je tato vyloučena z projednávání a rozhodování věci, je nutné postupovat tak, že se vydané správní rozhodnutí pro uvedený důvod zruší a to buď v odvolacím, nebo přezkumném řízení – není tedy pravda, že rozhodovat o podjatosti v situaci, kdy bylo vydáno meritorní rozhodnutí nemá smysl.

IV. Odůvodnění výroků I. a II.

KÚ KHK jako vyvlastňovací úřad příslušný dle ust. § 2e odst. 1) liniového zákona **dospěl v uvedeném vyvlastňovacím řízení k závěru, že podmínky pro vyvlastnění a vydání mezitímního rozhodnutí** dle ust. § 4a) liniového zákona a ust. §§ 3 až 5 zákona o vyvlastnění **jsou**, s výjimkou určení výše náhrady za vyvlastnění, **splněny**.

- **Dle liniového zákona se musí jednat o stavbu:**
 - **Dopravní infrastruktury vymezené v územním rozvojovém plánu nebo v zásadách územního rozvoje** - záměr stavby „I/33 Jaroměř – obchvat“, vychází z priorit Politiky územního rozvoje České republiky, ve znění aktualizace č. 1, která byla schválena dne 15.04.2015 Usnesením Vlády ČR č. 276 a dále vychází ze Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje, které vydalo Zastupitelstvo Královéhradeckého kraje dne 08.09.2011 pod č.j. ZK/22/1564/2011 s účinností dne 16.11.2011.
 - **Uvedenou v příloze liniového zákona** - silnice I/33 je taxativně uvedena v příloze liniového zákona.
 - **Na žádost vyvlastnítele** - společná žádost vyvlastnítele č. 1 a 2 o vydání mezitímního rozhodnutí byla doručena vyvlastňovacímu úřadu KÚ KHK dne 08.01.2021.
- **Vyvlastnění je přípustné jen pro účel stanovený zvláštním zákonem** – uvedeným zákonem je zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kde je v ust. § 17 odst. 2, písm. a), „lze odejmout nebo omezit vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě nebo

právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, silnice, místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství nebo staveb souvisejících.“

- K výroku č. I - na předmětných pozemcích má být vybudována přeložka silnice I/33, jenž tvoří severovýchodní obchvat města Jaroměř a odbočuje z okružní křižovatky budované v rámci probíhající realizace části dálnice D11, stavby 1107 Smiřice–Jaroměř.
- K výroku č. II – na předmětných pozemcích má být v souvislosti s přeložkou silnice I/33 vybudována přeložka VTL plynovodu, označené v projektové dokumentaci jako SO 501 Přeložka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170 – 0,580.

Na stavbu bylo dne 18.3.2016 vydáno územní rozhodnutí Městským úřadem Jaroměř, č. j. PDMUJA 3036/2016, které nabylo právní moci dne 29.3.2017 a dále změna územního rozhodnutí č.j. PDMUJA 23824/2019 ze dne 26.7.2019, která nabyla právní moci 3.9.2019.

- **Vyvlastnění je přípustné jen jestliže veřejný zájem na dosažení účelu vyvlastnění převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného** – realizace stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ a jeho kolize s ochranou vlastnictví garantovanou ustanovením čl. 11 Listiny základních práv a svobod a otázkou, zda došlo k naplnění ustanovením čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, tedy zda se vyvlastnění děje ve veřejném zájmu, byly splněny zákonné podmínky.

Dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. ledna 2017 sp. zn. 21 Cdo 799/2016 „Veřejný zájem lze definovat jako neurčitý právní pojem, který je třeba zjišťovat pro každý konkrétní případ, přičemž veřejný zájem nutno chápat jako zájem, který by bylo možno označit za obecně prospěšný (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 5. 1998, sp. zn. 10 Ca 65/98, nebo náleží Ústavního soudu ze dne 25. 1. 2005, sp. zn. III. ÚS 455/03). Úkolem územního plánování je harmonizace a regulace rozvoje širšího územního celku, přičemž pořizování územně plánovací dokumentace je výrazem veřejného zájmu na naplnění cílů definovaných v § 18 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Rozhodování v tomto procesu (rozhodnutí o pořizením územního plánu, zadání územního plánu, schválení pokynů k zapracování do návrhu územního plánu, i vydání územního plánu či zamítnutí návrhu na jeho vydání) je svěřeno zastupitelstvu příslušné obce v rámci její samostatné působnosti (srov. § 6 odst. 5 stavebního zákona). Tyto výstupy (tedy i schválený návrh územního plánu) představují konkrétní podobu veřejného zájmu na prostorovém a funkčním využití území obce, na podobě její infrastruktury, na jejím dalším rozvoji atd. Jsou výsledkem konsensu, na němž se usnesli jednotliví zastupitelé reprezentující různé skupinové i individuální zájmy obyvatel.

...

V rámci vyvlastňovacího řízení tedy není otázkou veřejného zájmu předmětem dokazování, vyvlastňovací úřad rozhoduje pouze o tom, jestliže veřejný zájem na dosažení účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného.“

Veřejný zájem, který by účel vyvlastnění měl přinést, je zejména zrychlení, zjednodušení a zlevnění dopravy a s tím související zvýšení bezpečnosti jak osob, které se po účelu vyvlastnění budou přepravovat, tak osob žijících v obcích, z nichž účel vyvlastnění má dopravu přenést právě na účel vyvlastnění. Odklonění dopravy na účel vyvlastnění z jednotlivých obcí s sebou přináší i snížení emisní zátěže z dopravy na obyvatele (zejména hluk, otřesy, výfukové plyny), kteří bydlí nebo se dlouhodobě zdržují v okolí dopravních komunikací. Spolu se zjednodušením, zrychlením

a zlevněním dopravy obvykle přichází též ekonomický rozvoj takzvané spádové oblasti, kde bude účel vyvlastnění realizován, neboť se zkrátí, zlevní a zrychlí doprava výrobků a služeb.

Konkrétní veřejný zájem KÚ KHK nejprve posuzoval podle stavby hlavní - „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“, jenž je součástí dálnice D 11 vedoucí z Prahy a stavba „I/33 Jaroměř – obchvat“ je k této dálnici stavbou navazující. Poslední dva úseky dálnice D 11, Hradec Králové - Smiřice a Smiřice – Jaroměř byly otevřeny dne 17.12.2021 a rozhodnutím KÚ KHK pod Čj: KUKHK 39447/DS/2021-9 ze dne 15.12.2021 bylo dle ust. § 123 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (*dále jen stavební zákon*) ve znění pozdějších předpisů a dle ust. § 18k vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vydáno povolení k předčasnému užívání stavby „D11 stavba 1107 Smiřice-Jaroměř“. Po dokončení celého úseku dálnice D11, (*pozn. předpokládáné zahájení výstavby v roce 2023*) povede dálnice D 11 dále přes Trutnov až na hranice s Polskem, kde na ní naváže polská rychlostní silnice S 3 vedoucí přes celé západní Polsko až k Baltskému moři. Dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 (jako projekt TEN-E) a č. 1315/2013 a č. 1315/2016 (jako projekt TEN-T), o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU, náleží dálnice D 11 k evropskému koridoru Paříž – Moskva, který spojuje západní a východní Evropu.

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v ust. § 17 odst. 1) uvádí, že „*Dálnice, silnice a místní komunikace I. třídy, jejich součásti, příslušenství a stavby související jsou veřejně prospěšné. Za související stavbu se pro tyto účely považuje i stezka pro cyklisty a stezka pro chodce a cyklisty souběžná se silnicí nebo místní komunikací I. třídy.*“. Stavba „I/33 Jaroměř – obchvat“ byla umístěna územním rozhodnutím Městského úřadu Jaroměř, č. j. PDMUJA 3036/2016, které nabylo právní moci dne 29.3.2017 a dále změnou územního rozhodnutí č.j. PDMUJA 23824/2019 ze dne 26.7.2019, která nabyla právní moci 3.9.2019; tato rozhodnutí vyvolává právní účinky po dobu 5 let od právní moci – výrok VII u obou rozhodnutí. Z těchto rozhodnutí bylo zjištěno, že se jedná o stavbu veřejně prospěšnou, jako veřejné technické vybavení území podporující jeho rozvoj, pro veřejnou dopravu, která je zapracována v územních plánech příslušných obcí a je součástí Zásad územního rozvoje Královehradeckého kraje. Předmětné územní rozhodnutí nepozbyde platnosti, neboť dle § 93 odst. 4, písm. a) stavebního zákona, v době platnosti územního rozhodnutí bylo vydáno pravomocné stavební povolení, neboť dne 25.01.2022 vydal Nejvyšší správní soud rozsudek pod 10 As 460/2021-59, kterým zamítl kasační stížnost vyvlastňovaných proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.10.2021 pod č.j. 38 A 3/2021-77, kterým vyvlastňovaní napadli žalobou rozhodnutí KÚ KHK, jako speciálního stavebního úřadu, pod č.j. KUKHK-40553/DS/2019-8 (TI) ze dne 20.07.2021 (s nabytím právní moci dne 26.02.2021), kterým byla povolena stavba silnice „I/33 Jaroměř-obchvat“. Nadto KÚ KHK uvádí, že k předmětnému vyvlastňovacímu řízení, které vede KÚ KHK, bylo v odůvodnění rozsudku NSS zmíněno:

20. Stěžovatelé v kasační stížnosti opakovaně poukazují na to, že nemohli předvídat, jak se vyvinou jednání o zaboru jejich pozemků pro účely stavby. V souvislosti s tím se snaží ospravedlnit, proč nepodalí žádné námítky již v územním a stavebním řízení. Stěžovatelé poukazují především na to, že netušili, zda bude nutné jejich pozemky vyvlastnit, a jak skončí vyvlastňovací řízení.

21. NSS této argumentaci nemůže přisvědčit. Z projektové dokumentace ke stavbě, jež byla stěžovatelům dostupná k nahlédnutí již v průběhu správního řízení, bylo zjevné, jaké pozemky stěžovatelů a v jakém rozsahu budou stavbou dotčeny. Stěžovatelé (ostatně jako osoby znalé

práva) si museli být vědomi toho, že pokud s ŘSD neuzavřou smlouvu o získání práv k jejich pozemkům, požádá ŘSD s největší pravděpodobností o vyvlastnění těchto pozemků (viz § 5 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb. o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě [zákon o vyvlastnění], a též speciálně ve vztahu k dopravní infrastruktuře § 3 odst. 6 liniového zákona). Tvrzení stěžovatelů, že jejich skutkové námítky nebyly opožděné, je mylné. Tento závěr potvrzuje i rozsudek ze dne 24. 11. 2021, čj. 10 As 365/2021 - 94, v němž NSS posuzoval vyvlastnění pozemků stěžovatelů pro účel stavby silnice „I/33 Jaroměř – obchvat“, a který stěžovatelé v nyní projednávané kasační stížnosti nesprávně interpretovali. V bodě 28 rozsudku 10 As 365/2021 - 94 zdejší soud nabádá vyvlastňovací orgán, aby důkladně zdůvodnil své úvahy o existenci veřejného zájmu právě proto, že vyvlastňování nemohli uplatnit námítky týkající se veřejného zájmu a rozsahu vyvlastnění v žádném z předešlých řízení.

A) Charakteristika stavby „I/33 Jaroměř – obchvat“.

Stavba „I/33 Jaroměř – obchvat“ odbočuje z okružní křižovatky vybudované v rámci již užívané (od 12/2021) stavby „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“, jako její SO 130 Přeložka silnice I/33 a tvoří severovýchodní obchvat města Jaroměř. Na konci úseku se na silnici I/33 napojuje již vybudovaný obchvat České Skalice. Navrhovaná trasa vede zemědělskou krajinou s malým zastoupením přírodních prvků a neotvívá proto nový dopravní koridor, který by výrazně ovlivnil krajinný ráz dané oblasti. Výstavba obchvatu povede k výraznému zvýšení bezpečnosti silničního provozu v daném úseku, odvedení dopravy ze zastavěné části města a snížení hlukové a exhalační zátěže obyvatel. Silnice I/33 je součástí mezinárodní silnice E67 a sítě silnic I. třídy České republiky s mezinárodním významem, kdy napojuje druhý nejzatíženější silniční hraniční přechod mezi Českem a Polskem. Projektovaný obchvat Jaroměře proto bude součástí dopravního propojení dálnice D11, České Skalice, Náchoda a hraničního přechodu Česko/Polsko v Náchodě-Bělovsi.

B) Charakteristika silnice I/33 z pohledu BESIP.

Silnice I/33 je jednou z nejdůležitějších silnic Královéhradeckého kraje a v projednaném návrhu územního plánu velkého územního celku Trutnovsko–Náchodsko je dokončení výstavby I/33 v nové trase zařazeno mezi veřejně prospěšné stavby. Vzhledem ke značnému podílu těžké nákladní dopravy na této vysoce frekventované pozemní komunikaci, která v současnosti prochází intravilánem města Jaroměř a obcí Čáslavky, Dolany a Svinišťany, je zcela zásadní, aby k obchvatu Jaroměře došlo v co nejkratší době. Stávající dopravní zátěže totiž dosahují intenzit okolo 15 000 vozidel/24 h (<https://www.rsd.cz/wps/portal/web/Silnice-a-dalnice/Scitani-dopravy>).

Na základě tohoto sčítání dopravy je zřejmé, že silnice I/33 na sebe váže dopravu nejen osobní, ale hlavně nákladní. V důsledku vysokých intenzit tranzitní dopravy se na této komunikaci a na přilehlých místních komunikacích v Jaroměři, vytváří dopravní kongesce a dochází v dlouhých časových úsecích k celkovému kolapsu silniční dopravy, neboť jsou zde úroňová křížení stávající silnice I/33 se silnicemi I, II a III tříd, konkrétně I/37, II/285, II/299, III/033 25 a III/299 18 a místních komunikací (ul. Žižkova, ul. Dolecká, ul. Bezručova, ul. Na Pěšině, ul. U Sv. Anny, ul. Na Obci, ul. Knappova, ul. Nábřeží 17. listopadu, ul. Havlíčkova, ul. Na Pácaltce, ul. Partyzánská, ul. Na Záchraně, ul. Obránců míru, ul. Pod Třešňovkou, ul. V Hruštičkách, a další). Dalším negativním faktorem je nehodovost v daném úseku silnice I/33, kdy dlouhodobě dochází k častým střetům tranzitní dopravy s dopravou místní, tvořenou zejména cyklisty a chodci, kteří využívají na silnici I/33 celkem 12 přechodů pro chodce (ul. Hradecká, ul. Husova, ul. Na Valech, ul. Palackého). Od

roku 2018 do 2020 došlo v Jaroměři celkem 10 dopravním nehodám, které byly nahlášený Policií ČR a kdy došlo ke střetu silničního vozidla s cyklistou nebo chodem (www.policie.cz). V úseku silnice I/33 od km. 015,000 do km. 024.500, který bude přeložen stavbou „I/33 Jaroměř – obchvat“, došlo od roku 2017 do roku 2021 celkem k 192 dopravním nehodám, které byly nahlášený Policií ČR (www.policie.cz).

V neposlední řadě dochází k nadměrné hlukové a exhalační zátěži a vibracím v zastavěném území. Pozemní komunikace v daném úseku v současné době nevyhovuje kapacitně a rovněž tak i z hlediska vlivu na životní prostředí. Dále mezi Jaroměří a obcí Svinišťany jsou úseky silnice I/33, kde je silniční vegetace v bezprostředním okolí vozovky a může způsobit smrtelný následek při opuštění vozovky vozidlem.

Obr. č. 4 – silnice I/33 před obcí Čáslavky

Obr. č. 5 -silnice I/33 před obcí Dolany

Obr. č. 6 - silnice I/33 před obcí Svinišťany

Z těchto důvodů je navržena přeložka silnice I/33, která odvede tranzitní dopravu. Stavba obchvatu povede ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu v daném úseku, odvedení dopravy ze zastavěné části města a snížení hlukové a exhalační zátěže obyvatel a je zcela zásadní, aby k realizaci stavby došlo v co nejkratší době. Stávající dopravní zátěže totiž dosahují vysokých intenzit.

Uvedené informace považuje KÚ KHK za obecně známé (ust. § 50 odst. 1) správního řádu), neboť jsou opakovaně a často po dobu několika let prezentovány v celostátních masmédiích (TV, tištěná média) i na internetu.

Přeložka I/33, dlouhá 6,6 km, prochází výhradně v extravilánu, bez úrovnového křížení přilehlé silniční sítě a jednou mimoúrovňovou křižovatkou u obce Dolany (křížení se silnicí III/307 1 v km. 003,670). Jedná se o liniovou stavbu, bez zvláštních urbanistických a architektonických požadavků.

C) Současný stav silniční dopravy po povolení k předčasnému užívání stavby „D11 stavba 1107 Smiřice-Jaroměř“

KÚ KHK dále uvádí, že po povolení k předčasnému užívání stavby „D11 stavba 1107 Smiřice-Jaroměř“ je silniční doprava pro nákladní vozidla nad 12t na dálnici D11 dopravními značkami usměrněna zpět na silnici I/33 sjezdem u Jaroměř na Velichovky, tzv. Jaroměř – jih. Osobní vozidla sjíždějí zpět na silnici I/33 na konci dálnice D 11 na severním sjezdu u Jaroměře. Toto má v současné době za následek, že tranzitní osobní doprava pokračuje po sjezdu z dálnice na silnici I/37 vedoucí na Trutnov-Jaroměř. Zde osobní vozidla mohou pokračovat třemi možnými směry:

1. zpět do Jaroměře po silnici I/37, kde se napojí na stávající silnici I/33 (*křižovatka Na Špicí*),
2. po silnici III/299 18 vedoucí před Hořenice do Jaroměře a zpět na stávající silnici I/33 (*Jakubské předměstí*),
3. po silnici III/299 19 vedoucí z Heřmanic, Běluň, Krabčice a v obci Dolany se napojuje na stávající silnici I/33.

Tímto jsou zatěžovány tranzitní osobní dopravou další okolní obce u Jaroměře a komunikace nižších tříd, které nejsou z technických a provozních parametrů určeny k vedení tohoto druhu dopravy.

D) Intenzita zásahu do vlastnického práva vyvlastňovaných

Převaha veřejného zájmu nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaných záleží na povaze těchto práv a způsobu jejich požívání v porovnání s veřejným zájmem, který se očekává od naplnění účelu vyvlastnění. KÚ KHK uvádí, že vyvlastňování ve vyvlastňovacím řízení sice podali řadu námitek proti vyvlastnění, ale nikdy nezmínili, jakým způsobem předmětné pozemky využívali, zda jejich obživa závisí na předmětu vyvlastnění. KÚ KHK v průběhu řízení zjistil z Veřejného registru půdy (<https://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>), že pouze pozemek p.č. 183 (orná půda) byl zemědělsky využíván, nikoliv však vlastníky pozemku, ale společností UNIAGRO s r.o. Zaloňov. U pozemku p.č. 184 (orná půda) nebylo v řízení zjištěno, zda byl nějakým způsobem využíván, naproti tomu pozemky p.č. 201 (trvalý travní porost) a p.č. 200/2 (orná půda) tvoří de facto pravý břeh řeky Labe. V současné době jsou pozemky v přípravě staveniště, konkrétně je zde vytyčena stavba a provedena skrývka ornice a to v důsledku vydaného předchozího zrušeného mezitímního rozhodnutí KÚ KHK ze dne 10.05.2021 pod KUKHK 18688/MJ/2020-32 s právní mocí dne 13.05.2021.

Obr. č. 07 – předmětná stavba a stávající pozemní komunikace v lokalitě, vč. stávajícího vedení silnice I/33 intravilánem obcí; převzato z https://mapapp.rsd.cz/Upload/Stavby/248/infoletak_s33-jaromer-obchvat.pdf?t=2021-12-16%2010:51:10.754

Obr. č. 08 - směry současného tranzitního provozu po sjezdu z dálnice D11.

Vyjma pouhého konstatování vlastnictví je nutné uvažovat o nějakém ekonomickém přínosu plynoucího z vlastnictví předmětu vyvlastňování. S uvedeným též souvisí, že zásah do vlastnického práva vyvlastňovaných a do ztráty možnosti ekonomického prospěchu, který jim předmět vyvlastnění pravděpodobně přináší, bude v plné míře kompenzován plnou náhradou hodnoty předmětu vyvlastnění v penězích. Majetek vyvlastňovaných se v daném okamžiku nezmění, změní se jen jeho forma. Vyvlastňovaným byla v průběhu kontraktačního řízení několikrát dána možnost získat uzavřením kupní smlouvy osminásobek ceny obvyklé (vizte výše).

Na závěr KÚ KHK porovnával závažnost jednotlivých v úvahu přicházejících garantovaných práv. Na straně vyvlastňovaných byl v řízení zjištěn pouze zásah do práva upraveného v čl. 11 odst. 1 a teoreticky též čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Na straně veřejného zájmu potom stojí právo zakotvené v Listině základních práv a svobod jako právo na ochranu zdraví upravenou v ustanovení čl. 31, dále právo na svobodný výkon povolání a podnikání dle čl. 26 odst. 1 a právo na příznivé životní prostředí dle čl. 35 odst. 1. V případě práva na svobodný výkon povolání a podnikání se jedná pouze o posílení tohoto práva, když účel vyvlastnění zlepšuje podmínky pro výkon povolání právě lepší (rychlejší a bezpečnější) dostupností větších vzdáleností oproti dosavadnímu stavu (tedy lepší mobilita pracovní síly) a snazší přepravu zboží a služeb. Stranou nemůže stát ani úspora času, který některé osoby každý den tráví na cestách z/do práce, z/do školy, případně z jakéhokoliv jiného důvodu a budou tento účelem vyvlastnění získaný čas moci trávit dle svého uvážení. Z hlediska práva na ochranu zdraví je veřejný zájem shledáván zejména s odklonem dopravy z pozemních komunikací procházejících jednotlivými dotčenými obcemi a její přesun na účel vyvlastnění. S menší dopravní zátěží dojde ke snížení ohrožení života a zdraví osob pohybujících se v okolí těchto pozemních komunikací (zejména přecházejících tyto pozemní komunikace – snížení rizika vzniku dopravní nehody), stejně tak klesne množství škodlivých výfukových plynů v obcích a sníží se tak dopad těchto plynů na lidské zdraví. Klesne i míra hlukové zátěže a vibrací, jež jsou jednou z příčin stresu obyvatel. Uvedeným dojde též k celkovému zlepšení životního prostředí v obcích. Přesun části dopravní zátěže na účel vyvlastnění teoreticky umožní provést úpravu stávajících komunikací k dalšímu zlepšení životního prostředí.

KÚ KHK je dále ze své činnosti známo, že všechny nemovitosti, jenž jsou určeny k realizaci stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ jsou v současné době již v majetku ŘSD, respektive České republiky, vyjma pozemků vyvlastňovaných. I tato okolnost dokládá subsidiárně veřejný zájem.

E) Dílčí závěr

Lze shrnout, že za konkrétní posuzované situace a ve výše popsaném kontextu veřejný zájem představovaný zejména výše uvedenými základními lidskými právy většího množství osob převažuje nad individuálním právem vyvlastňovaných nad zachováním jejich dosavadních práv.

- **Právo k předmětu vyvlastnění nebylo možné získat dohodou nebo jiným způsobem:**
 - K výroku č. I - vyvlastniteli 1) se nepodařilo s vyvlastňovanými uzavřít dohodu, jak je podrobněji popsáno v části č. I. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Jak je evidentní z jednání mezi zástupcem vyvlastnitelů 1) a 2) a XXX, dne 13. 08. 2019 zaslal zástupce vyvlastnitelů 1) a 2) panu XXX e-mail, kde se jej táže, zda má připomínky k již zaslánému návrhu kupní smlouvy, resp. smlouvy o zřízení věcného břemene či zda má představu o pozemcích, které by měly být předmětem směny. Vyvlastňovaný na uvedené reagoval zprávou ze dne 19. 08. 2019, kde uvedl, že předmětem převodu by měly být i pozemky p.č. 201, 200/2 a 200/5, kdy tyto by

měly být směněny za pozemky p.č. 1 a 8/3 zapsané na LV 10002 ve vlastnictví ČR; k pozemku p.č. 184 uvedl, že ten by neměl být předmětem převodu, neboť pokud dojde k realizaci napojení pozemku p.č. 183 na silnici I/33, bude možné tyto pozemky hospodářsky užívat. Zástupce vyvlastnítele na uvedené sdělil, že směna p.č. 201, 200/2 a 200/5 není možná a to z důvodu, že v důsledku realizace stavby nedojde ke zhoršení dopravní dostupnosti těchto nemovitostí ani jich dalších charakteristik. Na uvedené reagoval vyvlastňovaný sdělením ze dne 06. 09. 2019, kde uvedl, že odkazuje na rozsudek bývalého Nejvyššího soudu publikované pod sp. zn. 4 Cz 3/68, dle kterého nově vzniklé pozemky musí být způsobilé k užívání bez existence věcných břemen na zbylých dílech; doslova uvedl: *„Jinak řešeno, vytváření nových pozemků nelze vázat na vznik nových služebností, pokud by bylo možno oba rozdělené kusy mých pozemků u Labe možno užívat jen prostřednictvím přejezdu (tj. služebnosti) přes pozemek ve vlastnictví státu – ŘSD ČR.“*. Na uvedené reagoval zprávou ze dne 17. 09. 2019 zástupce vyvlastnítele 1) a 2) s tím, že důvody, proč není možné zařadit předmětné pozemky do směny, nadále trvají a že budou vyvlastňovaní obesláni s návrhy kupních smluv; dále bylo potvrzeno, že dojde k realizaci sjezdu.

KÚ KHK k uvedenému uvádí, že je z uvedených jednání vedených již před zasláním nezbytných návrhů kupní smlouvy evidentní, že vyvlastnitel 1) a 2) se reálně snažil o zjištění stanoviska vyvlastňovaných a následně reagoval na jejich požadavky. Teprve, když tato snaha nebyla úspěšná, obeslal vyvlastňované návrhy kupních smluv. Tato snaha nebyla úspěšná z důvodu nemožnosti se dohodnout na tom, zda mají být shora uvedené tři pozemky předmětem převodu vlastnického práva. KÚ KHK se ztotožňuje s vyvlastnítelem 1), že tom tak být nemuselo a požadavek na směnu jde nad rámec toho, co je vyvlastnitel povinen učinit před podáním návrhu na vyvlastnění. Je tomu tak z následujících důvodů – ust. § 3 odst. 6) liniového zákona uvádí, že: *„Postup podle odstavců 1 až 5 lze rozšířit i na právo k pozemku nebo stavbě, které není nezbytné pro uskutečnění stavby dopravní infrastruktury, pokud by v důsledku převodu práv podle § 3a tento pozemek nebo stavbu nebylo možné užívat vůbec nebo jen s nepřiměřenými obtížemi.“*. To znamená, že předmětem převodu (a „bonusu“ uvedeného v § 3 liniového zákona) lze učinit i nemovitosti s uvedenou charakteristikou. Takovou charakteristiku však předmětné nemovitosti neměly a nemají – k tomu vizte *„Obr. č. 1 – záborový elaborát č. 2.1 kde jsou zakresleny dotčené pozemky ke směně – návrh“* v odůvodnění tohoto rozhodnutí a vypořádání námítky pod bodem 3a/. KÚ KHK zdůrazňuje a opakuje, že předmětné nemovitosti realizace předmětné stavby neomezí a neztíží jejich užívání tak, že by bylo možné je – slovy zákona – užívat jen s nepřiměřenými obtížemi. A pokud jde o vyvlastňovaným zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu z 24. 01. 1968, pak předmětem tohoto soudního sporu bylo reálné rozdělení rodinného domu v roce 1949 mezi spoluvlastníky; soud mj. uvedl: *„Nehnutelnosti novo vzniklé rozdelením dosiaľ spoločnej nehnuteľnosti musia byť, pravda, spôsobilé užívania bez existencie vecných bremien na ostatných dieloch, v tejto súvislosti je totiž treba mať na zreteli ustanovenie § 495 ods. 1 o. z., podľa ktorého vecné bremená môžu vznikáť len na základe zákona. Preto nemožno napr. ponechať v spoluvlastníctve všetkých doterajších podielových spoluvlastníkov pivnicu pod novo vzniklou samostatnou domovou nehnuteľnosťou, prípadne pod celou pôvodne delenou nehnuteľnosťou, s tým, že by mohol byť prístup do pivnice zabezpečovaný len formou tzv. služobnosti (čo nie je prípustné).“* Na prvni pohled je tak zřejmé, že aplikace uvedeného na nyní projednávanou věc je irelevantní, když jednou z podstatných odlišností je, že

vyvlastňovaným se pro možnost užívání nemovitostí žádné věcné břemeno (služebnost) nezřizuje.

Stručně shrnuto – představa vyvlastňovaných, že vyvlastnitel je povinen přistoupit na jejich požadavek spočívající v tom, že se spolu s nutnými pozemky pro skuteční stavby zbaví hospodářsky nevyužitelných pozemků a vymění je za pole ve vlastnictví státu, je milná a neměla by se spravedlností nic společného.

Pokud tedy v reakci na uvedená neúspěšná jednání zástupce vyvlastnitelů 1) a 2) odeslal vyvlastňovaným návrhy kupní smlouvy (dopisy datované 24. 02. 2020), kterou si vyvlastňovaný převzal dne 04. 03. 2020 a vyvlastňovaná dne 03. 03. 2020, došlo ke splnění podmínek dle § 5 zákona o vyvlastnění.

- K výroku č. II – ani ohledně zřízení věcného břemene se vyvlastniteli 2) nepodařilo uzavřít s vyvlastňovanými dohodu, přičemž tato jednání probíhala současně s jednáními o uzavření kupní smlouvy s vyvlastnitel 1), jak je podrobně popsáno v předchozím textu vč. důvodu proč k uvedené dohodě nedošlo. Z těchto důvodů byly vyvlastňovaným zaslány návrhy smlouvy o zřízení věcného břemene (dopisy datované 27. 03. 2020) – vyvlastňovaný si zásluku nevyzvedl, vyvlastňovaná ji převzala dne 02. 04. 2020.

Jak je tedy uvedeno v předchozím textu, i v tomto případě byly nezbytné podmínky pro vyvlastnění splněny.

- **Vyvlastnění je přípustné jen v rozsahu, který je nezbytný k dosažení účelu stanoveného zvláštním zákonem:**

- K výroku č. I – na celé ploše pozemků p.č. 480/23 a p.č. 480/24 má být těleso silnice I/33 a na pozemcích p.č. 480/21 a p.č. 480/22 má být mostní objekt silnice I/33 přes řeku Labe.
- K výroku č. II – rozsah záboru byl posouzen dle vyhotovených geometrických plánů, které přesně definují části pozemků nutné pro realizaci přeložku VTL plynovodu, označenou v projektové dokumentaci jako SO 501 Přeložka VTL plynovodu DN 200 v km 0,170 – 0,580.

KÚ KHK již výše zmínil, že veřejný zájem KÚ KHK nejprve posuzoval podle stavby hlavní - „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“, na kterou stavba „I/33 Jaroměř-obchvat“ bezprostředně navazuje.

KÚ KHK zjistil ze spisového materiálu vyvlastňovacího úřadu MÚ Jaroměř ve vyvlastňovacím řízení pod sp. zn. VÝST-3885/2016-W a č.j. PDMUJA 39649/2021, zjistil, že vyvlastnitel (ŘSD) předložil orgánům veřejné správy (MÚ Jaroměř a KÚ KHK) smlouvu č. 02PB-000089 ze dne 17.05.2018 označené „D11 1107 Smiřice – Jaroměř, koordinace se stavbou „I/33 Jaroměř, obchvat“ a zajištění zbývajících stavebních povolení“ a uvedl, že se týkala zpracování dílčí části dokumentace pro vydání územního rozhodnutí – zajištění projekčních podkladů nutných pro napojení stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ na stavbu D11 1107 (s odkazem na připojenou přílohu 1A), zpracování dokumentace pro stavební povolení (s odkazem na připojenou přílohu 1B), výkonu inženýrské činnosti ke stavebnímu povolení a technické pomoci. Přitom vysvětlil, že výstupy z této smlouvy jsou založeny na platné územně plánovací dokumentaci a územním rozhodnutí č. 41/05 a nedošlo zde k jakémukoliv pokusu o vymístění stavby D11 1107 z pozemku p.č. 475/61, který byl předmětem vyvlastňovacího řízení sp. zn. VÝST-3885/2016-W-86 a č.j. PDMUJA 39649/2021 vedeného u MÚ Jaroměř.

KÚ KHK se rovněž seznámil se smlouvou, předloženou vyvlastnitelem (ŘSD) č. 02PB-000283 ze dne 17.10.2019 označenou „D11 1107 Smiřice – Jaroměř“: „Prověření napojení stavby na silnici I/37, technická studie“ a související výstup, který je jejím výsledkem. Vyvlastnitel 1) uvedl, že se tato smlouva týkala prověření tří variant napojení stavby D11 1107 na stávající silnici I/37 mezi obcemi Hořenice a Heřmanice z důvodu dlouhotrvajícího procesu majetkoprávního vypořádání pozemku 475/61 v k. ú. Hořenice a postupu výstavby dálnice D11 1107. Výstupem na základě této smlouvy byla technická studie č. zak. 19-327-4 z 02/2020 (s odkazem na připojenou přílohu 2A), která prověřila následující tři varianty napojení stavby D11 1107 na silnici I/37, jejichž závěry vyvlastnitel (ŘSD) ve svém vyjádření podrobněji vysvětluje se zdůvodněním, proč je vyvlastnění pozemku vyvlastňovaného skutečně třeba.

KÚ KHK se podrobně seznámil s předmětnou smlouvou i zpracovanou studií tří variantních řešení. Varianty I a II jsou variantami provizorními, které jsou z dlouhodobého využití z pohledu bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a v neposlední řadě i z kapacitních důvodů, zcela nevhodné. Hlavně u nich absentuje koordinace na stavbu „I/33 Jaroměř-obchvat“.

Pokud jde o variantu III, ta řeší možnost napojení SO 130 – přeložka silnice I/33 na silnici I/37 pomocí výstavby SO 112 – okružní křižovatka přeložky I/33 a I/37 v odsunuté poloze tak, aby nebyl pozemek p.č. 475/61 stavbou dálnice D11 1107 dotčen. Avšak vyvlastnitel (ŘSD) poukázal na skutečnost, kdy k realizaci této varianty III by bylo zapotřebí zpracovat veškerou potřebnou dokumentaci k územnímu i stavebnímu řízení, zajištění větších finančních prostředků na vykoupení dalších, zejména zemědělských pozemků, neboť stavbou by byli nově dotčeni další vlastníci nemovitostí, na rozdíl od vyvlastnitel (ŘSD) a v neposlední řadě by realizace měl větší zásah do okolní krajiny, neboť stavba by se nerealizovala v ose dosavadní silnice I/37. Výsledkem by bylo nemalé časové oddálení realizace stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ a zvýšení výdajů z veřejných financí, a contrario - minimální dotčení pozemku p.č. 475/61 k navazující stavbě „I/33 Jaroměř-obchvat“. Proto vyvlastnitel (ŘSD), vyvlastňovací úřad MÚ Jaroměř a KÚ KHK došli k závěru, že nelze upřednostnit variantu III před řešením, na jehož podkladě se navrhlo vyvlastnění.

Pro úplnost KÚ KHK předkládá stručnou rekapitulaci všech tří variant:

Variantu I. *prověřila možnost dočasného přímého napojení SO 130 (přeložka silnice I/33) na provizorní komunikaci SO 112.1 (provizorní přeložka silnice I/37) pomocí stykové křižovatky do doby, než budou získána práva k pozemku p.č. 475/61 a realizována na něm okružní křižovatka (SO 112) podle platného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Tato varianta byla vyhodnocena jako **krátkodobě dočasně použitelná, tzn. provozování max. 12 měsíců, a nelze ji tak uvažovat jako definitivní řešení napojení dálnice D11 1107 na silnici I/37, když minimálně:***

- SO 112.1 je provizorního charakteru;
- z pohledu definitivního využití navržené provizorní komunikace nespĺňuje ustanovení ČSN 73 6101 – Projektování silnic a dálnic, kapitola 5 a 6, ohledně kategorie komunikace pro silnici I. třídy;
- dle ČSN 73 6102 – Projektování křižovatek na pozemních komunikacích dále vyplývá potřeba návrhu přídatných pruhů, která tato provizorní varianta neobsahuje;
- není trvale využitelná vzhledem k převáděným intenzitám dopravy; neumožňuje napojení stavby „Silnice I/33 Jaroměř-obchvat“;
- neumožňuje potřebnou míru komfortu průjezdu křižovatkou zejména v období zvýšení dopravních intenzit (odpolední dopravní špička, páteční a nedělní dopravní špička).

Varianta II. prověřila možnost dočasného napojení SO 130 (Přeložka silnice I/33) pomocí provizorní stykové křižovatky uprostřed budoucí okružní křižovatky na silnici I/37 do doby, než budou získána práva k pozemku p.č. 475/61 a zrealizována na něm okružní křižovatka (SO 112) podle platného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Tato varianta byla vyhodnocena jako **dočasně použitelná v dlouhodobějším časovém horizontu než 12 měsíců** a jako provizorní dočasná je projednávána s dotčenými orgány státní správy, **kteřou však nelze uvažovat za definitivní řešení napojení dálnice D11 1107 na silnici I/37, když minimálně:**

- z povahy provizoria nesplňuje obdobné požadavky ČSN jako varianta I.;
- není trvale využitelná vzhledem k předváděným intenzitám dopravy;
- neumožňuje napojení stavby „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“;
- neumožňuje potřebnou míru komfortu průjezdu křižovatkou zejména v období zvýšení dopravních intenzit (odpolední dopravní špička, páteční a nedělní dopravní špička);
- neumožňuje všechny křižovatkové pohyby (nájezd od Hořenic a Jaroměře na dálnici D11 1107).

Varianta III. jako jediná prověřila možnost definitivního řešení napojení SO 130 (Přeložka silnice I/33) na silnici I/37 pomocí výstavby SO 112 (Okružní křižovatka přeložky I/33 a I/37) v odsunuté poloze od stávající silnice I/37 tak, aby nebyl pozemek p.č. 475/61 stavbou dálnice D11 1107 dotčen. V rámci dodržení podmínek Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje (ZÚR) a vzhledem k nemožnosti přesunout SO 240 (Železniční most přes přeložku I/33) a SO 201 (Most přes Labe a inundační území) v rámci stavby „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“, bylo možno uvažovat o posunu SO 112 pouze v trase SO 130. Tato varianta, která se jako jediná zabývala hypotetickou možností nevyužití pozemku p.č. 475/61 pro stavbu D11 1107, **byla „zcela nedoporučena z důvodu pokročilého stupně realizace stavby dálnice D11 1107 Smiřice – Jaroměř s předpokládaným zprovozněním ke konci roku 2021 a časově i finančně náročného procesu přípravy stavby před jejím dokončením“.** Využití varianty II. by si vyžádalo minimálně:

- zajištění nových 17.910 m² pozemků, které by byly touto variantou trvale dotčeny a nenacházejí se ve vlastnictví České republiky; trvalým zábořem by bylo nově dotčeno 13 vlastníků pozemků; kvůli potřebě přesunu SO 514 (VTL plynovod DN 500) zatížení věcným břemenem 3 pozemků, které by byly touto variantou dotčeny a nenacházejí se ve vlastnictví ČR; věcným břemenem by byli nově dotčeni 3 vlastníci pozemků; odhad na majetkoprávní přípravu činí 4,5 mil.;
- trvalé odnětí 17.880 m² pozemků zemědělské výrobě;
- navýšené náklady veřejných prostředků na DÚR, DSP a IČ pro změnu územního rozhodnutí stavby „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“ a stavebních povolení SO 112, 310, 352, 136, 136.1 a 160 v odhadované výši 2 mil.;
- zajištění změny územního rozhodnutí stavby „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“ a stavebních povolení SO 112, 310, 352, 136, 136.1 (3 stavební povolení v právní moci, u jednoho zahájené stavební řízení) a majetkoprávní přípravy by při bezproblémovém průběhu oddálilo realizaci D11 1107 v místě o minimálně 23 měsíců; v případě využití opravných prostředků či nutnosti získat potřebná práva vyvlastněním by došlo k oddálení realizace stavby o dalších 18 měsíců a více;
- zajištění dodatečné změny územního rozhodnutí stavby „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“ a vydaných stavebních povolení a majetkoprávní přípravy, což by vyvolalo další náklady na DÚR, DSP a IČ pro změnu ÚR a SP a způsobilo oddálení realizace obdobně jako u stavby D11

1107, když v důsledku přesunu SO 112 dle varianty III. by došlo k prodloužení stavby „Silnice I/33 Jaroměř-obchvat“, přičemž pozemek p.č. 475/61 v k. ú. Hořenice by byl dotčen trvalým zábořem této stavby;

- zvýšení nákladů na samotnou realizaci obou staveb v důsledku časového posunu jejich realizace;
- větší zásah do krajiny, když namísto ponechání silnice I/37 ve stávající trase a logického využití této komunikace a pod ní se nacházejících silničních pozemků ve vlastnictví ČR k realizaci SO 112 (Okružní křižovatka přeložky I/33 a I/37) dle platného územního rozhodnutí stavby „D11 stavba 1107 Smiřice – Jaroměř“ a stavebního povolení by varianta III. znamenala přemístění silnice I/37 cca o 60 m vlevo od její současné trasy;
- snížení komfortu nájezdu na okružní křižovatku ze silnic I/37 v obou směrech, kdy namísto stávajícího levostranného oblouku ve směru od Hořenic R=220 m by varianta III. vyžadovala ve směru od Hořenic levostranný oblouk R=135 m a navazující pravostranný oblouk R=250 m a ve směru od Heřmanic pravostranný oblouk R=250 m a navazující levostranný oblouk R=250 m.

Ke shodnému závěru došel i Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku pod č.j. 30 A 91/2021 ze dne 14.12.2021 v bodech:

184. Vyvlastňovací úřad prvního stupně posoudil všechny alternativní varianty (plynoucí z výše uváděných a k důkazům před vyvlastňovacím úřadem provedených smluv) a dospěl k závěru (potvrzenému žalovaným), že pokud jde o vyvlastnitelem (Osobou zúčastněnou na řízení) předloženou smlouvu 02PB-000089 ze dne 17. 5. 2018 a s ní související připojené přílohy, je po jejím posouzení zcela evidentní, že jejím cílem není jakákoliv změna (neprojektování) okružní křižovatky a zcela v intencích územního rozhodnutí č. 42/05 zde nedošlo k jakémukoliv pokusu o vymístění stavby D11 1107 z Vyvlastňovaného pozemku žalobce a ani to nemělo být cílem uvedené smlouvy. Jednalo se de facto pouze o koordinaci záměru stavby dálnice D11 a navazující stavby „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“.

185. Pokud pak jde o smlouvu 02PB-000283 ze dne 17. 10. 2019 a související výstup, který je jejím výsledkem, ta se týkala prověření tří variant napojení stavby D11 1107 na stávající silnici I/37 mezi obcemi Hořenice a Heřmanice z důvodu dlouhotrvajícího procesu majetkoprávního vypořádání nyní Vyvlastňovaného pozemku a postupu výstavby dálnice D11 1107. Výstupem na základě této smlouvy byla technická studie č. zak. 19-327-4 z 02/2020, která prověřila tři varianty napojení stavby D11 1107 na silnici I/37.

186. V případě variantních řešení I. a II. se jedná pouze o řešení dočasná, která by v dlouhodobém horizontu byla nepoužitelná, a to ať z hlediska komfortu dopravy, její plynulosti, bezpečnosti, kapacity či samotného faktu, že tato řešení nemají návaznost na související stavbu „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“, která je se stavbou dálnice D11 koordinována. Uvedené varianty neodpovídají normám ČSN 73 6101 a ČSN 73 6102. V podrobnostech dále krajský soud odkazuje na další podrobnosti uvedené v argumentaci vyvlastňovacího úřadu prvního stupně (zejména str. 37 a 39 jeho rozhodnutí).

187. Pokud jde o variantu III., jedná se o jedinou variantu, která prověřila možnost definitivního řešení napojení SO 130 (Přeložka silnice I/33) na silnici I/37 pomocí výstavby SO 112 (okružní křižovatka přeložky I/33 a I/37) v odsunuté poloze od stávající silnice I/37 tak, aby nebyl Vyvlastňovaný pozemek stavbou dálnice D11 1107 dotčen. Z předložených podkladů vyplynulo, že by se jednalo o řešení, které by oproti dosavadnímu stavu bylo nejen finančně náročnější, ale

současně by si vyžádalo větší trvalý zábor zemědělských pozemků a větší zásah do krajiny (v důsledku toho, že by se stavba nerealizovala v ose dosavadní silnice I/37), stavbou by bylo nově dotčeno nemalé množství dalších vlastníků odlišných od vyvlastnitelů, zároveň by došlo k oddálení realizace takto významní stavby. Přitom všem by byl pozemek žalobce dále minimálně dotčen navazující stavbou „Silnice I/33 Jaroměř, obchvat“, jejíž změna by v důsledku změny projektovaného řešení dálnice D11 musela být též projednána. V neposlední řadě by došlo ke snížení komfortu nájezdu na okružní křižovatku ze silnic I/37 v obou směrech. Konkrétní technické parametry a údaje s tímto související vyvlastňovací úřad prvního stupně uvádí na str. 37 – 38 svého rozhodnutí.

188. V odstavci 3 na straně 39 se dále vyjádřil k žalobci namítané existenci dalšího variantního řešení, které mělo vyplynout v lednu 2018 z prohlášení tehdejšího ministra dopravy, který uvedl, že pozemek žalobce nebude potřeba. Uvedené je rovněž namítáno i v žalobním bodě č. 7 s tím, že vyvlastňovací úřady se tedy nezabývaly všemi variantními řešeními a nedostály tak požadavkům vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 6 As 171/2020 – 66.

189. Krajský soud na tomto místě uvádí, že ve shodě s vyvlastňovacími úřady má za to, že tyto se vypořádaly se všemi variantními řešeními, která v dané věci přicházela v úvahu. Žalobcem nyní namítaná další varianta řešení – která měla vyplynout z prohlášení ministra dopravy v lednu 2018 – nemá, kromě tohoto jeho tvrzení, žádnou další oporu, pokud jde o její existenci. Krajský soud se kloní i k závěru vyvlastňovacích úřadů, které odmítly v tomto směru provést výsledek tehdejšího ministra, neboť by to znamenalo jen další prodlužování vedeného řízení.

Současně KÚ KHK upozorňuje a zdůrazňuje, že v současné době je již posuzování „alternativních variant“ týkajících se napojení dálnice D 11 na silnici I/37 ryze akademickou (teoretickou) otázkou, neboť jak bylo uvedeno (a je obecně známou skutečností), toto dopravní napojení bylo již realizováno a je užíváno od 17. 12. 2021.

Závěrem KÚ KHK uvádí, že v tomto vyvlastňovacím řízení je platné územní rozhodnutí a v současné době je stavba „I/33 Jaroměř-obchvat“ připravená k realizaci. Bylo prokázáno, že pozemky p. č. 480/23, p.č. 480/24, p.č. 480/21, p.č. 480/22 jsou zcela klíčové k realizaci stavby, protože stavbu nelze vést mimo předmět vyvlastnění, takže vyvlastnění pozemků je naprosto nezbytné.

KÚ KHK, vázán právní argumentací Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 24.11.2021, pod č.j. 10 As 365/2021) posoudil jak možnost tzv. alternativních řešení, tak i převahu veřejného zájmu na realizaci stavby „I/33 Jaroměř-obchvat“ nad zachováním (omezením) vlastnického práva vyvlastňovaných k zemědělské půdě (kterou sami nevyužívají a není primárním zdrojem jejich příjmů) a břehu řeky Labe a dospěl k jednoznačnému závěru, že veřejný zájem převažuje nad zachováním práv vyvlastňovaných.

V. Odůvodnění výroku III.

KÚ KHK jako vyvlastňovací úřad příslušný dle ust. § 2e odst. 1) liniového zákona **u r č i l** povinnost zahájit uskutečnění účelu vyvlastnění **do 4 let** od právní moci tohoto rozhodnutí s odkazem na ust. § 3c liniového zákona, cit: „Dojde-li u pozemku nebo stavby potřebných k uskutečnění stavby dopravní infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací nebo energetické infrastruktury k vyvlastnění, nesmí být lhůta, v níž je vyvlastnitel povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění, uvedená v rozhodnutí o vyvlastnění, delší než 4 roky od právní moci rozhodnutí. Možnost prodloužení

této lhůty podle zákona upravujícího vyvlastnění⁹⁾ tím není dotčena.“ KÚ KHK si byl vědom při určování lhůty, že tato čtyřletá lhůta, dle ust. § 3c) liniového zákona je na samé horní hranici, což je odůvodněno tím, že stavba „I/33 Jaroměř obchvat“ je svoji povahou a umístěním stavbou složitou a v současné době zde nejsou ještě vypořádané majetkové vztahy u pozemků, jenž se přímo dotýkají stavby. Jak již KÚ KHK uvedl v odůvodnění, tak stavební povolení na stavbu „I/33 Jaroměř obchvat“ nabylo právní moci teprve dne 26.02.2021.

Obr. č. 09 - Pohled od okružní křižovatky D11,I/37 směrem k Labi (na vyvlastňované pozemky);
stav: únor 2022

Správní orgán, jako vyvlastňovací úřad příslušný dle ust. § 2e odst. 1) liniového zákona **konstatuje, že byly splněny podmínky pro vyvlastnění a vydání mezitímního rozhodnutí** dle ust. § 4a) liniového zákona a ust. §§ 3 až 5 zákona o vyvlastnění, s výjimkou určení výše náhrady za vyvlastnění.

K úhradě správního poplatku 5.000,- Kč, došlo dne 09.04.2021 ve prospěch Královéhradeckého kraje.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (ust. § 4a odst. 2) liniového zákona).

Mgr. Bc. David Mazánek z.p.
oprávněná úřední osoba
právník odboru dopravy a SH

Doručí se:

- 1) Společnost Valbek, spol. s r.o., IČ 48266230, Vaňurova 505/17, Liberec 3 - DS
- 2) Paní Mgr. Petra Rašková, advokátka, se sídlem Breitfeldova 704/1, Praha 8 – DS
- 3) Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště Náchod – DS (po nabytí právní moci)